NĂM THỨ MƯỜI LĂM — SỐ THỨ 5017 MỖI SỐ : 0$04 NGÀY THỨ SÁU 8 AVRIL 1927

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

GIÁ MUA BÁO

	1 năm	6 tháng	3 tháng	1 tháng
Bắc-kỳ, Trung-kỳ, Ai-lao.	8$00	4$00	2$00	1$00
Nam-kỳ, Pháp-quốc và các Thuộc-địa Pháp	9.00	4.50	2.25	
Ngoại-quốc.	14.00	7.00	3.50	
Các làng và các công-sở. .	10.00	5.00	2.50	

Bưu mua báo cứ kể từ ngày 1er hoặc ngày 16 mỗi tháng.
Các ngài mua báo xin gửi trả cho tiền trước.

Toutes les lettres textuites à la rédaction doivent être adressées au directeur 68, Rue Jules Ferry, Hanoi

Fondateur: V. H. SCHNEIDER
Directeur: NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Rédacteur en chef: PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant: NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique: TRUNGBẮCTÂNVĂN HANOI
TÉLÉPHONE N° 180

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 6417

PUBLICITÉ
Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits.
Prix moyens, dernière page:
Une seule insertion. . . . . 0$30 le c/m.
Contrat annuel
Par centimètre et par insertion. 0$18 le c/m
Annonces judiciaires et légales. 1$50 le c/m
Petites annonces classées. . . . 0$20 la ligne

Nên để ý đến cách viết quốc-ngữ

Trong một bài trước đã tỏ bày ý kiến, mong rằng bà con ta nên để ý rèn tập con em về lối văn-chương quốc-ngữ, nay thiết nghĩ muốn cho nền quốc-văn của ta sau này có ngày thành lập, thì thể-thức văn-chương nên rèn tập đã đành, mà cách-thức viết chữ cũng không nên cẩu thả.

Mỗi nước có một thứ tiếng, thì mỗi nước có một thứ chữ, chứ là để ghi lấy cái tiếng nói ấy. Nhưng ở nước nào cũng thế, không phải khắp cả mọi nơi cùng nói chung một thứ tiếng, và giọng nói cũng in như nhau; nhiều tiếng nói riêng ở trong xứ này mà người xứ khác không hiểu được, những tiếng ấy, ở Pháp gọi là tiếng patois, ở Tàu gọi là thổ âm. Tiếng ta cũng nhiều tiếng như thế, lẽ phải có công du lịch, có tri nghiên-cứu, thì mới hiểu được ít nhiều. Lại còn có nhiều tiếng, tuy cách nói cũng cùng giống nói một tiếng, mà hoặc là vì theo thói quen, hoặc là vì theo cái âm hưởng riêng, mà giọng nói lại chạnh đi, khiến cho người xứ khác không hiểu được. Những tiếng nói như thế, ở nước ta rất nhiều, nay hãy xin kể ra một vài tiếng: Người Huế, người Quảng-bình và người Quảng-trị không nói vần *nh*, mà dùng lẫn vần *gi* (như cái *nhà* thì gọi là cái *giả*, *khiêm nhường* thì nói là *khiêm giường* vân vân) người Hà-tĩnh và người Nghệ-an, vì giọng nói nặng mà dấu *ngã* thường dùng sai làm dấu nặng, (như *chỗ* này thì nói là *chộ* này, *cãi* nhau thì nói là *cại* nhau vân vân), người Nam-kỳ thì tiếng *hoàng* thường nói là tiếng *huỳnh*, tiếng *quốc* thường nói là tiếng *quắc*, người Bắc-kỳ (phần nhiều là người ở thành-phố Hà-nội) thì vần *tr* với vần *ch* biện không tinh, vần *s* với vần *x* dùng không đúng (như *trọn* vẹn thì nói là *chọn* vẹn, *xa xôi* thì nói là *sa sôi* vân vân).

Nước ta xưa kia theo học chữ nho, phàm giấy mà việc quan, tờ bồi đi lại, cho đến thơ văn sách vở, đều dùng chữ nho, còn tiếng mình thì chỉ là tiếng tục, tiếng nôm, chỉ dùng trong khi nói chuyện, hay là biên chép những giấy mà lẫm nhẫm không có quan hệ gì. Một thứ tiếng chỉ dùng vào những công việc tầm thường như thế, hay bay đổ cũng không ai khen chê, sai hay đúng cũng không ai bắt bẻ, vì thế người mình nói tiếng mình mới thành ra thói cẩu thả, quen đi đã từ bao giờ. Bây giờ có chữ quốc ngữ, thật là giản dị minh bạch, tùy tiếng ghép vần, tiếng nào rõ tiếng ấy, không còn có cái nạn dựa dẫm mập mờ như lối viết chữ nôm của ta ngày trước. Nước ta mấy nghìn năm học nhờ viết mượn, bây giờ có chữ quốc-ngữ, cách học đã mau dễ dễ, mà lối viết lại không sai, thế thì ai lại chẳng nhận chữ quốc ngữ là chữ riêng của nước mình nữa: Chỉ khốn vì từ khi người mình không học cho nho, thì xoay sang học chữ tây, mà chữ quốc ngữ vẫn chưa chiếm được cái địa-vị quan-trọng ở trong nước, người mình lại vẫn theo cái thói quen cẩu thả cứ theo tiếng nói của mình mà viết, thường có lắm tiếng người Nam-kỳ viết, mà người Trung-kỳ và người Bắc-kỳ không hiểu, lắm tiếng người Trung-kỳ viết mà người Nam-kỳ và người Bắc-kỳ không hiểu, còn những tiếng người Bắc-kỳ viết mà người xứ khác không hiểu được cũng nhiều. cái tệ viết sai như thế, kể không hết được, không những là dùng lẫn tiếng *chả* với tiếng *chẳng*, tiếng *với* với tiếng *mới* và tiếng *mấy*, là cái tệ của người vô ý mà thôi.

Phàm văn-tự của một nước, tất phải viết theo một lối thì mới mong được phổ-thông. Nếu ai cũng chỉ theo ý mình mà viết, không noi theo cái luật phép chung, thì chữ của mình viết ra, chỉ hiểu được ở trong xứ mình, so với cái tệ chữ nôm xưa kia cũng không xa mấy.

Bây giờ bộ tự-điển Việt-Nam hiện đương biên tập, chắc rằng sau này chữ quốc-ngữ sẽ có ngày có chuẩn đích qui tắc cho người mình theo. Trong khi bộ tự-điển Việt-Nam chưa xuất hiện, cách viết quốc-ngữ chưa có khuôn phép nhất-định cho người ta theo, thì khi viết quốc-ngữ, ai nấy tưởng nên tự mình suy xét lấy, khi nói thì tùy cái ảnh-hưởng của xứ mình, miễn cho người nghe hiểu được thì thôi, nhưng đến khi cầm bút viết, thì phải sửa sang cho đúng cách, đừng để cho người xứ khác đến nỗi hiểu lầm, xin cứ nhớ một câu rằng tiếng nói bay đi, chữ viết còn lại.

Bây giờ chữ quốc-ngữ đã gần được phổ-thông, nền quốc-văn đã bắt đầu xây tường dựng móng, không những là nhật-báo tạp-chí, thơ văn sách vở dùng chữ quốc-ngữ đã nhiều, cả đến văn-tự văn-khế cũng các thứ giấy mà đi lại, cũng đã thấy nhiều người dùng chữ quốc-ngữ, nếu ta không để ý suy-xét, cứ theo thói cẩu-thả, mỗi người viết một khác, mỗi xứ viết một khác, thì tài gì khỏi có điều trở-ngại được. Vậy bà con ta nên để ý đến một chút, đó là một cách làm cho văn-tự phổ-thông, mà lại khỏi được những điều rắc-rối sau này mà trí người không nghĩ trước được.

H. T. B.

Vô-tuyến-điện

Ngày 5 avril 1927

Nước Pháp

Về cuộc hội nghị hạn chế chiến thuyền

Cảnh-sát Pháp có giao cho Hoa-kỳ một bản án-văn đáp lại giấy Hoa-kỳ mời dự cuộc hội-nghị hạn chế chiến-thuyền. Nước Pháp hoãn chưa quyết nghị việc có nên cử đại-biểu dự hội-đồng hay không, vì đến việc cử một viên bàng thính đại biểu cũng vậy; nước Pháp không thể để cho cái quyền lực của hội Vạn-quốc giảm đi, vì cái vấn đề thanh giảm quân-bị hiện đã đệ trình hội Vạn-quốc, mà trong việc thanh giảm quân-bị, thì không thể phân tách hải quân, lục quân, và phi quân. Ấy tại hội-đồng dự bị việc thanh-giảm quân-bị đã họp từ khi Hoa-kỳ mời dự cuộc hội-nghị hạn chế chiến-thuyền, nước Pháp vẫn bênh-vực cái lý thuyết ấy. Nếu vậy thì nước Pháp không thể cử đại-biểu đến dự một cuộc hội-nghị khác mà các nhà đã xướng lên cũng theo cái tôn-chỉ ấy.

Mấy bản giao-ước

Ngày hôm nay, hội liên-hiệp kinh-tế của nước Bỉ, và quận Luxembourg, bắt đầu điều đình với nước Pháp về việc lập một bản giao-ước thương-mại nói về việc thi hành ngạch quan thuế mới của nước Pháp; nước Pháp và nước Đức cũng điều đình với nhau về bản giao-ước thương-mại nhất-định.

Tại hội-đồng quan thuế

Ông tiến thẩm ấy-viện của ban quan thuế tại thủ-đô nghị-viện đã soạn xong tờ trình về cái ngạch quan thuế mới; ông nói phải đợi cho cái giá tiền-tệ nhất định đã rồi mới có thể ấn định được quan thuế mới; ông xét ra hiện nay thế-giới đều bảo hộ mậu dịch một cách thái quá; trong khi các nước đều bế quan tỏa cảng, nước Pháp không thể một mình khai thông mậu bế được, ông nói thiên hạ mong đợi những ngạch quan-thuế vừa-trị, mà trong bản dự án lại đặt các ngạch quan thuế kép, là muốn giữ cho việc kinh-tế trong nước được bình thường vậy; ông nói nay của phải hàn-hộ cả việc nông phế lẫn kỹ-nghệ. Trong ngạch quan-thuế phải xét cái tình thế mới về cuộc sinh-hoạt kỹ-nghệ của Pháp, cái thành giá của sản vật lại nặng nề thêm vì nỗi nhân-công khó khăn, cái dư-ba do là hậu nhân đưa lại trong buổi chiến-tranh, và số tô-thuế tăng lên, tăng lên gấp 15 hay 20 lần trước buổi chiến-tranh. Ông tiến thẩm ấy-viện nói rằng: nhờ về cái ngạch quan-thuế mới, nghề nào cũng có phương-sách mà chế lương chế ích đến luôn, để tự duy-trì được vững bền.

Nước Anh

Một bản luật về việc đình công

Bản dự án luật pháp về việc cấm những sự đình-công mà đã bị ông bình chánh-phủ, có định phạt giam và phạt tiền, và cấm các quan chức dự vào các hội liên-hiệp có liên lạc với hội chánh-trị, đã đệ-trình hội nghị viện để xét lại lần thứ hai.

Cái chánh sách đối với Trung-hoa

M. Chamberlain có nói chánh-sách Anh trách cứ đảng quốc dân Trung-hoa vì các việc xảy ra ở Nam-kinh, không có chứng cớ gì có thể trách cứ người của chánh-phủ Xô viết, nhưng cái lòng bài ngoại là do Moscou xui giục lên.

Tô-mã-li

Bệnh tình quốc-vương

Bệnh tình quốc vương rất nặng.

Báo *Lokal Anzeiger* bảo tin rằng tướng Aoreson, và M. Bratino, lãnh-tụ đảng tự-do, đã lập một bản giao-ước định rằng trật tự pháp hiến không thay đổi.

Thụy-sĩ

Cuộc hội nghị dự bị việc hạn chế quân bị

Trong khi bàn bạc về cái vấn-đề hạn chế chiến thuyền, thì nước Anh, Hoa-kỳ, và nước Nhật phản đối cái lý thuyết của Pháp được đại đa số sẽ phải bộ biểu đồng-tình. Ông Gaston Pháp, cứ theo cái lý thuyết rằng phải hạn chế cả các thứ quân bị, thì không thể mong rằng về việc hải-quân, lời lẽ không được phân-minh. Buổi sáng, M. Paul Boncour bảo nên hạn chế 5 tỉnh trong hải quân, còn nước Anh Hoa-kỳ, và Nhật-bản chỉ nên hạn chế khí cụ mà thôi. Theo như lời Lord Cecil xin, việc ấy hoãn chưa quyết định làm sao. Bá-tước Bernstoff đại-biểu Đức, có bàn nên định cái số tỉ-lệ của số tiền tàu chiến đối với số người trên tàu. Về việc hạn chế chiến-thuyền, phái bộ Pháp thì muốn định một cái tải-lượng tổng-cộng của các thứ tàu, mà phái-bộ Anh thì muốn hạn chế từng hạng chiến-thuyền.

A. R. I. P.

Điện-tín Nam-kỳ

Saigon ngày 6 avril 1927

Quan đại-sứ Pháp ở Nhật

M. de Billy, đại sứ nước Pháp ở Tokio đi xem Đế-thiên đế-thích đã trở về Saigon ngày hôm qua. Ngày thứ bảy sẽ đáp tàu *Chenonceaux* đi Nhật. Tàu ấy là một chiếc tàu mới của hãng tàu bể. Chiều hôm nay sẽ tới Saigon.

A. R. I. P.

Giải đáp những điều pháp-luật

LỜI HỎI. — Tôi có cầm cho ông X người cùng làng 5 mẫu ruộng, hạn một năm thì trả cả gốc lẫn lãi. Hạn ấy nay đã đến, tôi muốn chuộc về thì ông ta xem ra có ý muốn giữ của tôi, vì là ruộng tốt mà giá tiền cầm không là bao nhiêu. Ông ta định quả hạn là cầm lấy. Nay vậy tôi có thể mượn người làm cường rằng ông ta không cho chuộc để đi tawa không, nhờ ngài chỉ bảo cho thì tôi được cầm ơn lắm.

LỜI ĐÁP. — Dẫu ông đã quá hạn, người chủ nợ cũng không có phép cầm được, chỉ được xin tôn cho bản đến giá mà thôi. Nếu ông muốn chuộc lại mà người chủ nợ không cho chuộc thì phải mượn chức-dịch trong làng như là chánh phó hương-hội chứng thực là có trông thấy người ấy không cho chuộc, như không thể mượn những người khác làm chứng là có nghe thấy. Ngày 16 mars 1926 tòa Thượng thẩm có xử một việc tương tự như thế mà có định thành án rằng: « Khi nào một người mà nợ muốn chuộc một cái bất động sản của mình đem cầm đã hết hạn định trong văn-tự mà người chủ nợ không cho chuộc thì mình phải mượn chức dịch trong làng chứng thực, chứ sau khi hết hạn rồi những người làm chứng mới đến cùng là có nghe thấy nói, chứ không trông thấy thì những lời cung ấy không có giá-trị gì. »

Pa. h. L.

Việc Trung-hoa

Ngày 2 avril 1927

Cái kế-hoạch Bắc phạt của quốc dân quân

Hôm vừa rồi, Tưởng-giới-Thạch đã hội-nghị các quân quan ở Thượng-hải và Giang-ninh, bàn định cái kế-hoạch Bắc-phạt. Đã quyết định chia làm ba đường tiến quân. 1° Giang-hữu lộ thì Đường-sinh-Trí làm tổng-chỉ-huy. Lý-tôn-Nhân làm phó tổng chỉ-huy theo đường Kinh-Hàn kéo đến Vũ-châu-quan để tiến đánh tỉnh Hà-nam; 2° Giang-hữu-lộ thì Trình-Thiếu làm chính tổng chỉ-huy. Lỗ-định-Bình làm phó tổng chỉ-huy, theo đường Giang-châu đến Thanh-giang-phố và Mai-thân đánh lấy tỉnh Sơn-đông; 3° Trung-lộ thì Tưởng giới-Thạch làm tổng chỉ-huy, Hà-ứng-Khâm làm phó tổng chỉ-huy. Lỗ-định-Bình làm phó tổng chỉ-huy, theo đường Giang-châu đến Thanh-giang-phố và Mai-thân đánh lấy tỉnh Sơn-đông; 3° Trung-lộ thì Tưởng giới-Thạch làm tổng chỉ-huy, Hà-ứng-Khâm làm phó tổng chỉ-huy, lấy thành công danh rồi, đem binh lui về, tự nói đi theo ông Xiết-thăng-tử; lời ấy là mượn cớ mà nói hay là thế, bây giờ cũng không xét ra làm gì, nhưng mà ông Trương-lương tất có cái tư-tưởng như thế, thì có thể nói chắc được. Vua Võ-đế đời Hán mê tín việc phong thiện, bọn Lý-thiếu-quân và Loan-Đại, khoe khoang cái học-thuật của mình, lại xướng thêm cái lối luyện-đưỡng và phục thực. Đến cuối đời Hán, Ngụy-bá-Dương làm ra sách Tham-đồng-khế, truyền trao cho bọc-trò, khi điểm lại cũng thịnh; đến đời Tấn, Cát-Hồng mới tập đại-thành. Cát-Hồng làm sách Bão-phác nội-siên hậu quyển; sách Thần-tiên-chuyện mười quyển, 2 giật chuyện mười quyển, và những sách làm nhảm khác hơn một trăm quyển; lại làm sách Đan-kinh để phát minh cái bí quyết về phục thực, lời nói thật là quái đản, không kể xiết được, đời sau bao nhiêu tư-tưởng và việc thần tiên đều gốc ở đó ra. Ở đời Hán, bọn Lý-thiếu-quân và Loan-đại, mượn việc thần-tiên để lừa dối quân-chủ mà cầu giàu sang, vẫn không đã nói; còn như bọn Ngụy-bá-Dương và Cát-Hồng, bản chỉ vốn không như thế, vì có cái tư-tưởng yếm thế, mà lại không hiểu cái chân lý giải thoát, chỉ biết có khu-xác mà không biết có linh-hồn, chỉ muốn sống lâu, coi việc đời như trò trẻ hỏa, đó là cái hiện-tượng về tư-tưởng tôn-giáo ở cái tuổi đại già mà thôi, vốn thế, đó là chỉ phái thứ nhất của học-thuyết họ Lão.

3) *Phái phù lục.* — Phái phù-lục vì với phái đan đỉnh, lại có phần rõ mặt hơn. Phái đan-đỉnh đầy từ đầu đời Hán, phái phù-lục đầy từ cuối đời Hán. Khoảng đời vua Thuận-đế và vua Hoàn-đế, Trương-Khải mới đem Tiền-thư của Vu-Cát dâng lên triều-đình; sau được mấy năm, ba anh em Trương-Giác, Trương-Bảo và Trương-lương (ở ấp Hoàng-Cân ở cuối đời Đông-Hán) dùng thuật ấy phá loạn thiên-hạ, cũng ở buổi ấy, lại có Trương-đạo-lăng cũng dùng thuật ấy truyền trao lên cho bọc-trò, truyền đến đời sau, hình làm chân nhân, thờ làm thiên-sư. Đến đời Nam-bắc triều, ai-phu theo học-thuật của Trương-đạo-lăng thật là nhiều, ở Bắc-triều thì Khấu-khiêm-Chi, Nam-triều thì Đào-hoằng-Cảnh rất có tiếng ở trong họ-phái ấy; đến buổi ấy thì cái họ-phái đều tiên diệt cả, chỉ có một họ-phái ấy thịnh-hành khắp trong thiên-hạ. Lại sau thế nầy nữa: bởi ở Phật giáo để truyền vào Trung-quốc rồi, những phương yên vụng ở trong phái phù lục, lại ăn cắp những lời hết rất của Phật giáo để lừa dối người ngu, cho nên những lời nói: gọi đất phá hoại, số kiếp luân hồi, cũng hai giống kinh Phật. Lại như câu nói: Đào thiên-tôn thường tôn mỗi không bao

Bàn về học-thuật và tư-tưởng biến-thiên ở TRUNG-QUỐC

XXII

2) *Phái đan đỉnh.* — Mã-đế-Qui có nói: « Học-thuật của họ Lão rất là phiền tạp, nào là thanh-tĩnh, nào là luyện đưỡng, nào là phục thực, nào là kinh điển khoa học, đều đại tóm họ Lão đề truyền cái học-thuyết của mình. Đó thật là đại lược về học-phái họ Lão trong khoảng mấy nghìn năm nay. » Phái luyện đưỡng và phái phục thực, ý tứ hơi giống nhau, tu thu gộp lại, rồi đặt tên chung là đan-đỉnh phái. Phái này khởi nguồn từ khoảng đời Tiền và đời Hán, đời vua Thủy-hoàng nhà Tần, bọn Hầu-sinh và Lư-sinh đã xướng ra lời nói thần tiên. Buổi đầu đời Hán, ông Trương-lương, khi lập thành công danh rồi, đem mình lui về, tự nói đi theo ông Xiết-thăng-tử; lời ấy là mượn cớ mà nói hay là thế, bây giờ cũng không xét ra làm gì, nhưng mà ông Trương-lương tất có cái tư-tưởng như thế, thì có thể nói chắc được. Vua Võ-đế đời Hán mê tín việc phong thiện, bọn Lý-thiếu-quân và Loan-Đại, khoe khoang cái học-thuật của mình, lại xướng thêm cái lối luyện-đưỡng và phục thực. Đến cuối đời Hán, Ngụy-bá-Dương làm ra sách Tham-đồng-khế, truyền trao cho bọc-trò, khi điểm lại cũng thịnh; đến đời Tấn, Cát-Hồng mới tập đại-thành. Cát-Hồng làm sách Bão-phác nội-siên hậu quyển; sách Thần-tiên-chuyện mười quyển, 2 giật chuyện mười quyển, và những sách làm nhảm khác hơn một trăm quyển; lại làm sách Đan-kinh để phát minh cái bí quyết về phục thực, lời nói thật là quái đản, không kể xiết được, đời sau bao nhiêu tư-tưởng và việc thần tiên đều gốc ở đó ra. Ở đời Hán, bọn Lý-thiếu-quân và Loan-đại, mượn việc thần-tiên để lừa dối quân-chủ mà cầu giàu sang, vẫn không đã nói; còn như bọn Ngụy-bá-Dương và Cát-Hồng, bản chỉ vốn không như thế, vì có cái tư-tưởng yếm thế, mà lại không hiểu cái chân lý giải thoát, chỉ biết có khu-xác mà không biết có linh-hồn, chỉ muốn sống lâu, coi việc đời như trò trẻ hỏa, đó là cái hiện-tượng về tư-tưởng tôn-giáo ở cái tuổi đại già mà thôi, vốn thế, đó là chỉ phái thứ nhất của học-thuyết họ Lão.

3) *Phái phù lục.* — Phái phù-lục vì với phái đan đỉnh, lại có phần rõ mặt hơn. Phái đan-đỉnh đầy từ đầu đời Hán, phái phù-lục đầy từ cuối đời Hán. Khoảng đời vua Thuận-đế và vua Hoàn-đế, Trương-Khải mới đem Tiền-thư của Vu-Cát dâng lên triều-đình; sau được mấy năm, ba anh em Trương-Giác, Trương-Bảo và Trương-lương (ở ấp Hoàng-Cân ở cuối đời Đông-Hán) dùng thuật ấy phá loạn thiên-hạ, cũng ở buổi ấy, lại có Trương-đạo-lăng cũng dùng thuật ấy truyền trao lên cho bọc-trò, truyền đến đời sau, hình làm chân nhân, thờ làm thiên-sư. Đến đời Nam-bắc triều, ai-phu theo học-thuật của Trương-đạo-lăng thật là nhiều, ở Bắc-triều thì Khấu-khiêm-Chi, Nam-triều thì Đào-hoằng-Cảnh rất có tiếng ở trong họ-phái ấy; đến buổi ấy thì cái họ-phái đều tiên diệt cả, chỉ có một họ-phái ấy thịnh-hành khắp trong thiên-hạ. Lại sau thế nầy nữa: bởi ở Phật giáo để truyền vào Trung-quốc rồi, những phương yên vụng ở trong phái phù lục, lại ăn cắp những lời hết rất của Phật giáo để lừa dối người ngu, cho nên những lời nói: gọi đất phá hoại, số kiếp luân hồi, cũng hai giống kinh Phật. Lại như câu nói: Đào thiên-tôn thường tôn mỗi không bao

Bắc quân ở mặt Hán khẩu

Bắc-kinh. — Đại-binh đóng của Trương tác-Lâm bỏ tin đã hạ được Diên-thanh cách Bắc-kinh 190 dặm, trên đường lên xe Bắc-kinh — Hán-khẩu, nhưng số 15 Trương không tiến binh lên nữa, để giữ gìn cho tả quân và hữu quân. Nếu tin về việc Đông-thành mà đúng, thì quân của Trương-tác-Lâm hiện ở cách Hán-khẩu không đến 200 dặm, và cách các đồn tiền-phong nam-quân độ 100 dặm.

(*Dịch báo Tây*)

Ngày 6 avril 1927

Tình hình Thượng-hải

Thượng hải. — Buổi sáng ngày hôm thứ ba yên lặng, không xảy ra việc gì cả. Ngày hôm qua lại có viện binh của Pháp tới Thượng-hải.

Tất-thứ-Trừng bị bắn

Bắc kinh. — Tướng Tất-thứ-Trừng chưởng binh đạo binh thứ tám ở Sơn-đông bị kháng-cáo đem Thương-hải nộp cho nam quân để bị bắn ở Tế-nam-phủ.

Cái thái độ của Nhật

Đông-kinh. — Nhật-bản tuy rằng sẵn lòng đem quân sang Trung-hoa, song quyết nghị hãy giờ chưa đem đi vội, mặt là vì nước Nhật ở gần ngay nơi chiến trường, hai đã giữ cho bớt cái dĩ lâm mới phải dùng đến quân binh.

A. R. I. P.

Chính sách ngoại giao của chính-phủ quốc-dân

Trần-hữu-Nhân đến Thượng-hải hôi kiến với Tưởng-giới-Thạch để bàn việc giao tiếp với ba nước Anh Mỹ Nhật để đề lại tô-giới cùng sống theo một sách hòa bình. Nghe đâu ngoại-giao bộ đã tuyên ngôn chủ trương triệt thoái trả hình ngoại-quốc ở Tô-giới, hãy mà đã xét hòa-bình để thu hồi tô-giới.

Ông Khang-hữu-Vi tạ thế

Có tin rằng ông Khang-hữu-Vi đã tạ thế ở Thanh-đảo ngày 31 mars hồi 5 giờ rưỡi.

Ông năm nay 70 tuổi, là lãnh-tụ phái Bảo-hoàng. (*Dịch báo Tây*)

Ngày 5 avril 1927

Cái thái-độ của nước Anh

Londres. — Về cái thái-độ của nước Anh đối với các việc xảy ra ở Nam kinh hiện chưa quyết định ra làm sao. Không rõ liệt-cường sẽ cùng nhau gửi thư cho Trung-hoa hay là mỗi nước gửi riêng một cái thư.

Bắc quân ở mặt Hán khẩu

Bắc-kinh. — Đại-binh đóng của Trương tác-Lâm bỏ tin đã hạ được Diên-thanh cách Bắc-kinh 190 dặm, trên đường lên xe Bắc-kinh — Hán-khẩu, nhưng số 15 Trương không tiến binh lên nữa, để giữ gìn cho tả quân và hữu quân. Nếu tin về việc Đông-thành mà đúng, thì quân của Trương-tác-Lâm hiện ở cách Hán-khẩu không đến 200 dặm, và cách các đồn tiền-phong nam-quân độ 100 dặm.

(*Dịch báo Tây*)

Ngày 6 avril 1927

Tình hình Thượng-hải

Thượng hải. — Buổi sáng ngày hôm thứ ba yên lặng, không xảy ra việc gì cả. Ngày hôm qua lại có viện binh của Pháp tới Thượng-hải.

Tất-thứ-Trừng bị bắn

Bắc kinh. — Tướng Tất-thứ-Trừng chưởng binh đạo binh thứ tám ở Sơn-đông bị kháng-cáo đem Thương-hải nộp cho nam quân để bị bắn ở Tế-nam-phủ.

Cái thái độ của Nhật

Đông-kinh. — Nhật-bản tuy rằng sẵn lòng đem quân sang Trung-hoa, song quyết nghị hãy giờ chưa đem đi vội, mặt là vì nước Nhật ở gần ngay nơi chiến trường, hai đã giữ cho bớt cái dĩ lâm mới phải dùng đến quân binh.

A. R. I. P.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

giờ mất, thường thường mở kíp để sẵn độ cho người, đều nhật nhanh hai luận Lê-a-hàm của-xá ở trong kinh Phật mà thêm bớt sửa đổi ít nhiều; coi sang chứng ăn cắp, thật là rõ ràng, ai cũng thấy cả, mà vì với cai học âm dương ngũ hành của nho phái hai đời Hán thì lại khác xa, cho nên ta bảo rằng đó là cái thời ngụy biến của Nho-giáo và Phật giáo. Đó là chỉ phái thứ nhì của học thuyết họ Lão.

4) *Phái chiêm nghiệm.* — Từ nho phái ở đời Tây-hán, là bọn Đạo-phụng, Khuê-mạnh, Lưu-hướng và Khuông-hành, đã thịnh xướng học ngũ-hành và Sấm-vĩ. Đến vua Quang-Võ đời Đông-hán ham chuộng, chi phái ấy lại nẩy nhiều ra; đến đầu cuối đời Đông-hán như Trương-hành và Lang-khải đều là người có danh giá; nối sau lại có bọn Trương-khải, Tuân-uy và Dương-hậu rất là nhiều. Nào là thuật phong-giác, thuật độn-giáp, thuật thái-chân, thuật nguyên khí, thuật phùng-cát, thuật cầu-hu, thuật vân khí vân vân, đều thịnh hành ở buổi ấy; ba mươi ba người chép ở trong thuyện phương-thuật (Hậu-hán thư), đều là loài ấy cả. Các thuật ấy đều đời Tam-quốc mới thật tinh hành, mới thật có tiếng ở trong xã hội, như bọn Phi-trường-Phòng, Vũ-cát, Quản-lộ và Tả-từ, là người rất có danh tiếng: về sau Quách phác làm sách Tăng-thư, thầy ở sách Thánh-nang, làm ông thầy-tổ nhà địa-lý; lại xem bài luận Âm-rạch về cát-táng của ông Kê-khang, thì biết ở buổi ấy cai thuật phong thầy đã thịnh hành lắm rồi. Ở trong ấy ai có họ sách Lạc-thư-tử, và sau những người nói số mệnh, phụng làm thầy tả; Lâm-hiếu-sơn, làm sách Lục mệnh, Ngô-hoằng-chính làm sách Tam-mệnh, thật là cái cơ-hồ cho các nhà số học đời sau; Vệ-nguyên-Lang làm sách Nguyên-sao, Đạo-quí-Tai làm sách Sinh-đồ-tí-luận, mở cái mào học bói cho người sau; Đào-hoằng-Cảnh làm Tường-kinh, là ông tổ của các nhà xem chương đời sau. Trong một nghìn năm nay, bao nhiêu những lời quát dân ve vãng, làm mê hoặc lòng người, tai ở buổi ấy nguồn nhiên thành ra một khoa học, thế tai báo riêng đời Hán đời Ngụy và đời Lục-triều là sách kho tại ở và việc làm cuối đã xã-hội cũng phải. Đó là chỉ phái thứ ba của học thuyết họ Lão.

(*Còn nữa*) X. dịch thuật.

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ	21 độ
15 giờ	23 độ

Giá thóc gạo :

Gạo hạng nhất, một tạ	12	90
nhì,	12	10
ba,	11	70
Thóc hạng nhất,	7	40
Bắp ngô	7	90

Giá bạc — Kể từ ngày 7 Avril 1927 giá bạc ở kho Nhà nước định là 13 f, 08.

Tuổi giá quốc trái :

Ngày 5 Avril 1927

3 %	hoãn dần	68 f. 75
3 1/2 %	hoãn dần	89 f. 95
4 %	vĩnh viễn 1917	62 f. 00
4 %	» 1918	61 . 50
5 %	» 1920	86 f. 75
5 %	hoãn dần 1920	89 f. 70
4 %	1925	97 f. 40

Ngày 6 Avril 1927

3 %	vĩnh-viễn	57 f. 45
5 %	1915-1918	74 f. 95

Tin tàu. — Tàu *Songdo* đến ngày thứ bảy 9 avril hồi 9 giờ sáng ở Haiphong sẽ chạy thẳng đi Hongkong. Các thư-từ ở Hanoi sẽ đem xuống Haiphong chuyển xe lửa 20 giờ 7 phút tối thứ sáu 8 avril.

SÁCH MỚI XUẤT BẢN

LA COMPOSITION FRANÇAISE

aux examens franco-annamites

của M. L. HOULLIER

Giáo-sư trường Bảo-hộ soạn riêng cho học-trò Việt-Nam

Bán tại nhà in bản-quán

Giá mỗi quyển. . . . 0 $ 30
Tiền cước mỗi quyển . 0 , 12

Ai ở xa xin viết thư về cho

ông BÙI-XUÂN-THANH

61 — 63, Rue du Coton — Hanoi

Trường Kỹ-nghệ thực hành. — Ngày 6 avril, quan Thống-sứ lại ký nghị-định nữa định rằng các học-sinh có tên sau này ở trường Kỹ-nghệ thực hành, theo lý luật học đường, đều phải trục xuất:

Năm thứ tư. — Cậu Đoàn-như-Lương.

Năm thứ ba. — Cậu Lê-văn-Hoàn, Ngô-quang-Kim, Chu-văn-Kim, Bùi-văn-Phán, Lê-cảnh-Phúc, Ng-v Linh, Phạm-quang-Toàn, Ng-văn-Tuy.

Năm thứ hai. — Cậu Bùi-văn-An, Ng-Cường, Hà-văn-Kinh, Ng-văn-Pháo, Lê-văn-Quý, Tô-văn-Thương, Vũ-tế-Thoa, Vũ-văn Uy, Ng-n-ọc-Viên.

Năm thứ nhất. — Cậu Lê-bá-Du, Đỗ xuân-Đào, Ng-ngọc-Hội, Đào-đức-Khang, Phạm-đình-Lâm, Trần-văn-Nhân, Ng-hữu-Tiu.

Sẽ học-hỏng các học-sinh ấy đã được hưởng trong khi tòng học ở trường Kỹ-nghệ thực hành Hanoi sẽ đều bị truy vấn.

Tòa án đại-hình. — Vụ án đại hình thứ hai trong năm này đến ngày thứ hai 6 juin hồi 8 giờ sáng sẽ bắt đầu khai tại Hanoi do quan sở vấn Collet chủ-tọa. Vụ ấy nghe chừng có ba việc tây là:

Việc Baivy đánh chết người ở Thanh-hóa đáng 15 đã xử trong vụ trước mà sau lại hoãn lại;

Việc Inoempa ăn cắp tiền của hiệu Denis frères mà trong báo đã nói trước;

Việc Heintz đánh chết người ở Hongay mấy tháng trước.

Còn việc Durupt cũng đánh chết người và hối lộ ở Lai-châu thì nghe chừng dự thẩm chưa xong.

Khi nào tòa án đại-hình làm xong sổ những việc xét tại vụ ấy thì bản quán sẽ đăng báo.

Tòa án cai-trị. — Tòa án cai-trị họp ngày hôm qua để xử những việc sau này:

Việc công-ty Société anonyme Française de Colonisation en Annam Tonkin xin kiện chánh-phủ Bắc-kỳ và chánh phủ Đông-dương (đồn điền Thomé);

Đại-biểu công-ty ấy là M. de Monpezat xin tòa bắt chánh-phủ Bắc-kỳ đền cho công-ty ấy số tiền 30 vạn đồng và cứ mỗi ngày chậm tuyên bố nghị-định cấp nhà đất điền ấy cho công-ty thì mỗi ngày phải đền một đồng bạc nữa. Nguyên công-ty ấy đã xin chuyển tạm một cái đồn điền 4000 hectares ở Bắc-giang mà chưa được khẩn hẳn.

Đơn của M. de Monpezat bị tòa bác đi.

Việc Chevrier kiện chánh-phủ Bắc-kỳ và chánh-phủ Đông-dương;

Việc Piovano kiện chánh-phủ Bắc-kỳ (xe camion số T. 2478).

M. Piovano trong xe ô-tô ở Bắc-giang bị quan Tổng-sứ sai xe chạy trong 8 ngày, nay kiện xin tòa cho bãi cái ngụ cấm ấy đi và bắt chánh-phủ Bắc-kỳ đền cho 333 $ 23 và tiền lãi nữa. Tòa xét xong bác cả đơn ấy đi.

Việc Oléas kiện chánh-phủ Bắc-kỳ (xe ô-tô T. 2000 T. 2574 và T. 2140)

M. Oléas trong xe ô-tô ở Hanoi cũng bị cấm như trên ấy bắt đền 2200 đồng. Tòa cũng bác đi.

Việc ký-trưởng làng Hoa-đong (Hà-đông) xin giảm thuế thân năm 1926.

Việc người Trung-hoa Ly-nam-San xin giảm thuế thân cho mình và cho con trai là Ly-van-Phúc năm 1926.

Việc quan Sứ Nam-định xin giảm thuế thổ cho đồn điền Laumonier.

Việc xin giảm thuế thổ cho đồn điền Laumonier do M Ng-hữu-Tiếp làm đại-biểu.

Việc M. Téués ở Thanh-hóa xin giảm thuế thân năm 1926

Việc quan Công-sứ Vinh xin giảm thuế thổ cho làng Xuân-hằng huyện Thanh-chương tỉnh Nghệ an.

Việc M. Ducamp ở Hanoi xin giảm thuế đường sắt.

Việc Mme Lê-thị Ba ở Phú-thọ xin giảm thuế môn bài.

Việc MM. Long-văn-Kỳ và Đàm-v-Phong ở Cao-bằng xin giảm thuế thân năm 1926.

Việc M. Léon Drosset ở Hanoi xin giảm thuế thổ năm 1926.

Việc Mme Ng-thị-Hai ở Hanoi xin giảm thế thổ năm 1925-1926.

Việc làng Ngọc-giang (Phú-thọ) xin giảm thuế thổ năm 1926.

Việc quan tỉnh Hà-Tĩnh xin giảm thuế thổ cho làng Tuy-lộc.

Việc làng Yên-dương tỉnh Phú-thọ xin giảm thuế thổ năm 1926.

Việc Ngô-văn-Đài ở Hà-đông xin giảm thuế thổ năm 1926.

Việc M. Capa ở Hanoi xin giảm thuế xe năm 1926.

TRUNG BẮC HỌC HIỆU

Hiệu-trưởng : PHẠM HUY-LỤC

22 Phố Nhà-thờ (Rue G. Lamblot) Máy-nói số 150

Dạy theo như chương-trình Nhà-nước nhưng chú trọng nhất về Pháp-văn, Quốc-văn và đức-dục. Trường học nhận cả nam nữ học-sinh. Các đơn xin học hay các thư-từ hỏi về thể-lệ học, xin gửi đến ông hiệu-trưởng. 22, rue Lamblot.

Việc Nguyễn-kim-Lân ở Van-gia (Thái-nguyên) xin giảm thuế thổ năm 1926.

Việc tuần hào làng Đông-xuân Hanoi xin giảm thuế thổ năm 1926.

Việc MM. Verreuil et Gravereaud ở Hanoi xin giảm thuế thổ năm 1925

Việc Mme Phạm-thị-Đông ở Hanoi xin giảm thuế thổ năm 1926.

Việc M. Đinh-xuân-Miễn ở Kiến-an xin giảm thuế môn bài năm 1926.

Việc M. Ng-văn-Du ở Hanoi xin giảm thuế môn bài năm 1926.

Việc làng Thanh-ấu, huyện Đông-anh tỉnh Phúc-yên xin giảm thuế thổ năm 1926.

Việc làng Xa-khúc, phủ Yên-lãng (Phúc-yên) xin giảm thuế thổ năm 1926.

Cuộc đua ngựa. — Đến chủ nhật 10 avril này, hồi 2 giờ chiều, trên trường quân ngựa, sẽ có cuộc đua ngựa.

Cuộc đua ngựa này là cuộc đua thứ mười, vì vụ đua ngựa năm nay.

Tại sở mật-thám. — M Gilles là chánh sở mật-thám về Pháp hưu trí M. Bertrand (Théodore Anatole) là sẩm thượng hạng hạng nhất sẽ được lên quyền.

Thi bằng cao-đẳng tiểu học Pháp Việt. — Theo như Học-chính quan-lớn đang thi hành khi các học sinh tính nguyện ứng thi bằng cao-đẳng tiểu học Pháp Việt (Diplôme d'études primaires franco-indigènes) phải có bằng Sơ-học Pháp-Việt (certificat d'études primaires franco-indigènes), phải có một quyển học bạ (livret scolaire) chứng thực rằng mình đã học đủ bốn năm ở học cao đẳng tiểu học Pháp Việt và tính đến ngày 31 décembre năm thi con trẻ thì là phải ít tuổi (mười lăm) và con gái phải 18 tuổi.

Không có lệ được miễn hạn tuổi gì cả.

Song các nam nữ giáo-tập (instituteurs et institutrices auxiliaires) đang tại chức, đã làm việc được mấy năm cộng với những năm theo học trong học cao-đẳng tiểu-học mà ít ra được bốn năm thì có thể được miễn cho một phần về cái thời hạn học-khóa.

Theo như lệ ấy, các thí sinh phải gửi đơn làm giấy tên chỉ 12 xu đến nhà Học-chính Bắc-kỳ (Direction de l'Enseignement au Tonkin) vào trước ngày 14 mai 1927. Đơn ấy phải đính theo các giấy sau này:

1° Giấy khai sinh;

2° Bản sao cái bằng sơ-học Pháp-Việt;

3 Quyển học-bạ chứng thực rằng thí-sinh đã theo học được đủ bốn năm ở học cao-đẳng tiểu-học và các nam nữ giáo-tập thì phải gửi học-bạ chứng thực rằng mình đã học được một năm hay mấy năm tại bậc học ấy.

CÁC NHÀ DÙNG ĐỒ ẢNH NÊN BIẾT

Vì hiệu bào chế Montés, 54 phố Paul Bert, Hanoi mua nhiều, và mua được rẻ, nên hiệu ấy lại có thể bán được các chất Hyposulfite de Soude, Bisulfite de Soude, Sulfite de Soude, Hydroquinone, và tất cả các thứ dùng vào nghề ảnh, theo giá rất rẻ.

Viết thư mà hỏi giá.

Những giấy hết nghi. — Theo lệnh tòa án, ngày mật thám có đến khám nhà của Nguyễn-đình-Nhân tức Nhang năm, 17 tuổi, ở nhà hàng Bạc, số 131 bắt đã tịch những giấy can bộ đến việc quốc phạm. Cậu Nhân đã phải bắt giam để xét hỏi.

Người học chính. — M. Nguyễn-bá-Vỹ có bằng Thành-chung, được bổ giáo học tập sự.

Người thừa phái. — M. Lê-Bức-thân phái Pak-lung, nay đổi đi Thá-nguyên.

M. Lương-duyên-Bức, thừa phái Phú-bình nay đổi đi Phú-lương.

M. Bùi-văn-Hiếu thừa phái Vụ-bản nay đổi đi Nam-định.

M. Nguyễn-khắc-Khang, thừa phái Nam-định nay đổi đi Vụ-bản.

Di trường. — Trường Sơ - đẳng Chuyên-nghiệp, huyện Duy-tiên, nay di sang làng Tương-thủy.

Trục xuất cảnh ngoại. — Người Khánh Vong-sam-Yong, không có chỗ ở nhất định ở Đông-dương, nay bị trục ra ngoài địa hạt thuộc địa.

Đã bắt được một tên ăn cắp giây điện thoại. — Xưa nay hạng kẻ cắp thường ăn cắp nhiều là giây điện thoại mà vẫn không đó bắt ra được. Vừa đây sở mật-thám mới đã bắt được một bọn ăn điện chỉ làm nghề cắt trộm giây điện thoại và một kẻ oa tàng, nhà ở số 24 phố cửa Nam, thì ra xưa nay chúng ăn cắp được bao nhiêu giây điện, bao nhiêu ống cái, đều đem về đẩy chứ các lại, hiện khám thấy ở nhà oa tàng ấy có nhiều cái và đồng lắm. Bọn ấy có thể rằng từ trước tới nay đã làm hại ăn cắp như vậy, hiện nay chúng đều bị tống giam để xét.

Bớt tin. — Ngày tháng năm năm ngoái, một người dân bà tên là Quách thị-Tiếu, 5 phố hàng Quạt, số nhà 75, đem cho một người tên là Nguyễn-thị-Bảy, người Trung-kỳ, một đôi lọ sứ và 8 cái so đũa, lại đã đem bán. Thị Bảy từ khi nhận của thứ ấy, trốn biệt. Nay sở mật-thám vừa bắt được thì ở ngay trong tòa án vào tra-khi đến nghe việc xử án mấy người ở Nghệ an sang Tân.

Tình hề bạn. — Hôm kia tên Triệu-văn-Sỉ ở làng Mai-động huyện Hoàn-long (Hà-đông) sang nhà bạn tên là Phạm-văn-Cách ngủ đêm; khi về quên cái thắt lưng da, trong có cái vấu tự hàu vàng. Tên Cách đem ra Hanoi bán, gặp người mật thám bắt được giải về sở xét hỏi.

CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI

Thuốc đau mắt vàng rất công-hiệu mà quý-khách đã hoan nghênh bấy nay thì ở trên lọ thuốc phải có biên rõ « *COLLYRE JAUNE selon la formule du Dr Cassaux* ».

Thuốc cũng vàng, giấy giản lọ cũng vàng mà giấy bọc cũng vàng, các quý khách nên đòi bằng được như thế thì mới khỏi nhầm.

Bán tại hiệu bào-chế :

CHASSAGNE

59, Rue Paul Bert, Hanoi 5002

CUỘC SỔ SỐ

Lấy tiền giúp đân bị lụt xứ Bắc-kỳ

1 số, thứ nhất được	:	100.000 $ 00	= 100.000 $ 00
5 số, mỗi số	» 1	20.000 . 00	= 100.000 . 00
10 số, mỗi số	» 1	5.000 . 00	= 50.000 . 00
100 số, mỗi số	» 1	1.000 . 00	= 100.000 . 00
1.500 số, mỗi số	» 1	100 . 00	= 150.000 . 00
		Cộng :	= 500.000 . 00

Mỗi vé giá là : 1 $ 00

NGÀY 2 MAI 27 thì mở số tại Hanoi

Có bán vé tại bản-quán.

Xin mua mau mau, kẻo hết !!!

Ở xa gửi mua, *xin đính thêm tiền cước gửi về lại, tính như sau nầy:*

Mua từ 1 vé đến 5 vé, tiền cước Recommandé : 0 $ 20
Mua từ 1 vé đến 10 vé, » : 0 . 25
Mua từ 1 vé đến 20 vé, » : 0 . 30

Cuộc đánh số 100.000 $ 00 giúp dân bị lụt. — Cuộc đánh số này ấn hoàn đến ngày 2 Mai 1927 mới mở số.

Tại bản quán còn bán vé.

Xin mua mau mau kẻo hết.

Ở xa gửi mua, xin nhớ đính thêm tiền cước recommandé gửi về lại.

Mấy cái nạn ô-tô. — Sáng hôm qua, vào hồi 10 giờ 40, chiếc ô-tô số T 2897 của M. Bazin, cai nhà phố ở Thái-nguyên. Khi đi đến phố hàng Bồ, đụng phải xe điện ở phía chợ Đồng-xuân đi xuống. May người không can chi.

Ngày 3 vừa rồi, hồi 1 giờ, chiếc xe hàng của hiệu Te-v-Sinh ở Việt-nữ, do *chauffeur* là Lê-trung-Du cầm máy, đi qua cầu sông Cái, khi sắp cánh chỗ tránh xe trên cầu chừng 20 m. thì đăng trước có một cái xe bò chở những phiếu xi-măng, do hồn người phu bò và đẩy. Xe ô-tô gần tới nơi, thì vặn còi giục, khi chỉ còn cách cái xe bò chừng 3m. thôi, lại vặn còi giục nữa; mọi người bèo xe bò sẽ ăng lên, bỏ xe đẩy chạy lên bờ cầu; một người chạy cuống quá, chẳng may ngã bổ ra, bị ô-tô đè phải, rập mất ống chân phải và phải nhiều thương tích nặng.

Nạn lao-động. — Ngày 5 vừa rồi, người phu làm mái nhà ga đã sắp lại sẵng may tuột chèn nặng xuống đất, đều bị thương cả. Đã lập tức đưa vào nhà thương.

Mất trộm. — M. Hoàng-v-Khang, bán đồ gỗ ở đường Thanh-quang, bị kẻ trộm vào lấy mất quần áo và đồ-đạc đáng giá 15 đồng và một cái *valit* ở trong có đựng ngót 200 đồng.

Có người muốn mua sách về Nam-sử, như bộ *Khâm-định Việt-sử Cương-mục*, bộ *Đại-Việt sử-ký toàn-thư*, v. v. Ai bán cứ đem tại nhà báo *Nam-Phong* số 6, phố hàng Da, Hanoi. 6.06.

Muốn bàn một khu đất đã làm nhà rỡ rang, giá rất rẻ. Có cả kiểu nhà và giấy phép rồi.

Hỏi tại nhà báo. 6.070

Một xu một số.

Hà-thành Ngọ-báo ra hàng ngày.

Bán lẻ mỗi số 0 $ 01.

Đến 2 mai 1927 sẽ xuất-bản.

6.087

Một cuộc chiếu bóng rất đặc-biệt

LE TACITURNE

(NGƯỜI KHÔNG HAY NÓI)

Một người con gái đất giặc, rất can-đảm cả gan dám sống độ đường nghìn dặm với hơn ba nghìn trâu bò qua những chốn độc-địa, khó-khăn — Hơn 25 ngày đường giông giã mới đến nơi — Cả một dân đón rước long-trọng rực rỡ.

Phong cảnh, núi, thác, rừng rú, các giống ác-thú cùng là mọi-rợ, giặc giã, xem rất vui mắt rất kì hiểm từ xưa chưa từng trông thấy bao giờ Phong cảnh đẹp lại thêm cảnh ái tình dữ chốn non xanh vui thú chẳng khác gì chốn tiên động vậy!

Tại rạp CINÉMA PALACE HANOI

Từ thứ tư 30 mars đến thứ ba 5 avril 1927

Quyển thứ chín

TRUYỆN

Ba người Ngự-lâm pháo-thủ

ĐÃ XUẤT BẢN RỒI

Giá : 0 $ 05

AI LÀ NGƯỜI BẮC KỲ CŨNG CẦN PHẢI BIẾT !

Một quyển sách có 3 đạo nghị-định của quan Thống-sứ Bắc-kỳ:

1° *Ngạch thuế-thân ở Bắc-kỳ sửa đổi lại.*

2° *Việc khẩn đất ở miền trung-du và thượng-du Bắc-kỳ.*

3° *Ngạch thuế điền-thổ sửa đổi lại.*

Mỗi quyển . . . . . 0 $ 15
Tiền cước thường . . 0 . 05
Tiền cước Recommandé thêm . . . . . 0 . 10

Thư và mandat gửi cho :

M. LÊ-NGUYÊN-LỘC

61-63, Rue du Coton

HANOI

5701

Các tin vặt. — Phó-đức-Xuân 25 tuổi phu xe ở phố hàng Lọng bị kiện là lấy của đã xe của cai Tư sống ở phố Ký. Ng-thị-Tư tức Tư-Thái 55 tuổi ở hàng Điện số 22 bị kiện là bịa tin của Ngô-thị-Ly ở phố Bourrin số 20, đều phải bắt giam để xét hỏi.

Theo giấy ký quyền của quan Dự-thẩm, sở mật thám đã cho xét về việc mất trộm thì hãy người bị thuốc phiện nổ chết tại Krâm-thiên đó rồi.

Theo lệnh quan Biện-lý sở mật-thám đã cho xét hỏi về việc một người tên là Ng-văn-Tô bị thuốc độc chết.

Sở mật thám đã cho xét hỏi về việc Ng thị-Con tức Sen 26 tuổi là đầy tớ kiện chủ là Mai-thị - Nhân ở Bạch-mai gian chấp và đánh đập nó.

Âu Tây tư-tưởng

DỊCH-VĂN THƯ-XÃ

Bác-kỳ thống-sứ đại-thần ROBIN đại-nhân sáng lập

E. VAYRAC và NG.-V.-VĨNH LÂM CHỦ-NHIỆM

Khởi đầu xuất-bản « Truyện Ba người ngự-lâm pháo-thủ », in từng quyển nhỏ vừa bỏ túi, 72 trang có bìa, mỗi quyển có tóm các bài trước để ai mua quyển nào xem cũng biết đầu đuôi.

Mỗi quyển. . . . . . 0 $ 05

Hiện đã in ra được bốn quyển: một quyển tựa Dịch-văn thư xã, nguyên-văn của ông E. VAYRAC, NGUYỄN-VĂN-VĨNH *dịch, và ba quyển đầu « NGỰ LÂM PHÁO THỦ ».*

Sau nầy mỗi tháng in ra hai quyển là ít. Qui khách các nơi xa có thể gửi mua sẵn quyển kịp rồi.

Ai gửi mua xin cứ viết thư và gửi tiền đến bản quán.

VIỆC BẮC-KỲ

HẢI-PHÒNG

Bệnh dịch tả lại trở về rồi. — Cái bệnh ghê-gớm ấy, nay lại thấy trở về thành phố ta rồi. Nếu hôm kia có ba người mắc phải bệnh ấy, vậy nhân dân trong thành phố ta nên phải phòng giữ mọi phương-pháp vệ sinh cho riết mới được.

Lại bắt được ba người nữa trốn đi. — Trước khi tên *Pei ho* nhà rẽo khỏi hành, sở mật-thám vừa khám xét, lại bắt được ba người nữa ẩn ở dưới hầm tàu để trốn đi. Ba người ấy đều đã giải về sở mật-thám.

PHÚ-THỌ

Gỗ Tổ đền Hùng. — Xin nhắc lại để quốc dân ta nhớ rằng đến ngày 10 tháng 3 ta này là ngày hội-thật đức Hùng-vương, tại đền Hùng ở cái Cổ-tích sẽ mở hội làm lễ kỷ niệm long-trọng lắm.

Hội mở 3 ngày, là ngày 9, 10 và 11. tháng ba ta này, tức là ngày 10, 11 và 12 Avril Ngày 11 là ngày chính hội có các quan tỉnh làm lễ quốc-tế.

Suốt ba ngày hội đền sẽ mở cửa trò và cho công chúng xem.

Ở Hanoi đi đền Hùng có ba cách sau này:

1. Đi xe lửa lên đến ga Tiên-kiên thì xuống, hoặc đi xe tay hay đi bộ chừng 3 km thì tới đền.

2. Đi ô-tô qua Phúc-yên, Vĩnh-yên Việt-trì, tới đường thuộc-địa số 2, ở Phú-lỗ, cách Việt-trì chừng 20 km thì rẽ sang tay trái, theo đường số 95 qua Tiên-kiên, rồi theo ngã đường nhỏ vào tới chân đền.

3. Đi ô-tô đo đường Sơn-tây, Hưng hóa, tới Hưng-hóa sang đò ngang qua sông Hồng-hà theo đường số 15 sang đường số 95, qua Tiên-kiên, rồi vào đến đền.

Ai cũng biết đền Cổ-tích là nơi thờ Vua Tổ nước ta, lăng Đức Hùng-Tuấn-vương ở đó, vậy hàng năm đến ngày giỗ Tổ, người mình vẫn hành hương lên lễ Tổ rất đông. Năm nay ngày lễ tế yết (mồng 9 tháng ba) lại nhằm ngày chủ nhật, vậy ta nên nhớ mà lên lễ giỗ Tổ.

PHÚ-LÀNG-THƯƠNG

Bắt được kẻ trộm. — Đêm hôm 31 mars người tỉnh khổ đã ở trại khổ đỏ bắt được một đứa lẻn vào chuồng ngựa ý hắn sắp ăn trộm ngựa. Người tỉnh khổ tóm được nó nhốt vào một chỗ đợi đến sáng hôm sau đưa ra sở quan. Nó khai tên là Ng.-v-Cu 27 tuổi ở phố Chân xuyên và định vào lấy rơm, chứ không dám lấy ngựa. Thường nay xét ra đã sau ăn ăn cắp, biên đã giam vào đó lâu đợi tòa án xét.

Les misérables

DE VICTOR HUGO

(Suite)

Aucun de ces jeunes gens n'articulait ce mot : l'empereur. Jean Prouvaire seul disait quelquefois Napoléon ; tous les autres disaient Bonaparte. Enjolras prononçait *Buonaparte*.

Marius s'étonnait vaguement. *Initium sapientiæ.*

IV

L'arrière-salle du café musain

Une des conversations entre ces jeunes gens, auxquelles Marius assistait et dans lesquelles il intervenait quelquefois, fut une véritable secousse pour son esprit.

Cela se passait dans l'arrière-salle du café Musain. A peu près tous les Amis de l'A B C étaient réunis ce soir-là. Le quinquet était solennellement allumé. On parlait de choses et d'autres, sans passion et avec bruit. Excepté Enjolras et Marius, qui se taisaient, chacun haranguait un peu au hasard. Les causeries entre camarades ont parfois de ces tumultes paisibles. C'était un jeu et un pêle-mêle autant qu'une conversation. On se jetait des mots qu'on rattrapait. On causait aux quatre coins.

Aucune femme n'était admise dans cette arrière-salle, excepté Louison, la laveuse de vaisselle du café, qui la traversait de temps en temps pour aller de la laverie au « laboratoire ».

Grantaire, parfaitement gris, assoupissait le coin dont il s'était emparé, il raisonnait et déraisonnait à tue-tête, il criait :

-- J'ai soif, Morbleu, je fais un rêve : que la tonne de Heidelberg est une attaque d'apoplexie, et être de la douzaine de sangsues qu'on lui appliquera. Je voudrais boire. Je désire oublier la vie. La vie est une invention hideuse de je ne sais qui. Cela ne dure rien et cela ne vaut rien. On se casse le cou à vivre. La vie est un décor où il y a peu de praticables. Le bonheur est un vieux châssis peint d'un seul côté. L'Ecclésiaste dit : tout est vanité ; je pense comme ce bonhomme qui n'a peut être jamais existé. Zéro, ne voulant pas aller tout nu s'est vêtu de vanité. O vanité ! habillage de tout avec de grands mots ! une cuisine est un laboratoire, un danseur est un professeur, un saltimbanque est un gymnaste, un boxeur est un pugiliste, un apothicaire est un chimiste, un perruquier est un artiste, un gâcheux est un architecte, un jockey est un sportman, un doporte est un ptérigibranche. La vanité a un envers et un endroit ; l'endroit est bête, c'est le nègre avec ses verroteries ; l'envers est sot, c'est le philosophe avec ses guenilles. Je pleure sur l'un et je ris de l'autre. Ce qu'on appelle honneurs et dignités, et même honneur et dignité est généralement en chrysocale. Les rois font joujou avec l'orgueil humain. Caligula faisait consul un cheval ; Charles II faisait chevalier un aloyau. Drapez-vous donc maintenant entre le consul Incitatus et le baronnet Roasbeef. Quant à la valeur intrinsèque des gens, elle n'est guère plus respectable. Ecoutez le panégyrique que le voisin fait du voisin. Blanc sur blanc est féroce ; si le lys parlait comme il arrangerait la colombe ! une bigote qui jase d'une dévote est plus venimeuse que l'aspic et le boogare bleu. C'est dommage que je sois un ignorant, car je vous citerais une foule de choses ; mais je ne sais rien. Par exemple, j'ai toujours eu de l'esprit ; quand j'étais élève chez Gros, au lieu de barbouiller des tableautins, je passais mon temps à chiper des pommes ; rapin est le mâle de rapine. Voilà pour moi ; quant à vous autres, vous me valez. Je me fiche de vos perfections, excellences et qualités. Toute qualité verse dans un défaut ; l'économe touche à l'avare, le généreux confine au prodigue, le brave côtoie le bravache ; qui dit très pieux dit un peu cagot ; il y a juste autant de vices dans la vertu qu'il y a de trous au manteau de Diogène. Qui admirez-vous, le tué ou le tueur, César ou Brutus ? Généralement on est pour le tueur...

(A suivre)

Những kẻ khốn-nạn

Xã-hội tiểu-thuyết, của ông Victor Hugo
NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch.

(Tiếp theo)

Trong bấy nhiêu câu, không câu nào nói đến tiếng Hoàng-đế bao giờ. Duy có cậu *Jean Prouvaire* một đôi khi nói Nã-phá-luân, còn các cậu kia thì nói Bô-na-bạt. Cậu *Enjolras* thì nói quasi mồm Bua-na-bạt-tê.

Cậu *Marius* hơi ngạc-nhiên về câu ấy *Initium Sapientiæ* (tiếng la-tinh nghĩa là = khởi-sự biết khôn, do câu = Sự Chúa là khởi-sự biết rồi).

IV

Cái phòng đằng phía sau nhà cà-phê Musain

Nhân vì có một cuộc nói chuyện, mấy cậu đó họp nhau để đàm-đạo việc đời, cậu *Marius* hôm ấy cũng dự-nghị, thỉnh-thoảng cũng có gộp một đôi lời, mà rồi về sau câu như lẻ bị một cơn lay-động tri-khôn.

Việc này xảy ra ở trong cái hậu-phòng nhà cà-phê *Musain*. Tối hôm ấy các bạn của A B C hầu khắp mặt. Ngoài đèn đông có miệng-sáo trong lên sáng-sủa. Nói hết chuyện này ra chuyện khác, không có ai thiết-tha khẩn-khoản câu gì mà hóa ra om-xòm ầm-ỹ. Trừ ra cậu *Enjolras* và cậu *Marius* thì ngồi lặng yên, còn thì cậu nào cũng nói huyên-thiên liêu-lĩnh bạ câu gì nói câu ấy. Phàm anh em bạn họ nhau đàm-đạo có khi đã từng thấy cái vẻ ồn-ào mà lại bình-an như thế. Vừa là một cách đùa-bỡn, mà lại là một cuộc hẳn-hoi, chứ không phải chỉ họp nhau để nói chuyện mà thôi. Như thế lấy những lời nói mà ném nhau, rồi lại thu lấy trở lại. Ai nói là nói với cả bốn góc nhà.

Không có kẻ phụ-nữ nào được vào cái hậu-phòng đó, trừ ra con *Louison*, là con ở coi việc rửa đĩa rửa cốc trong hàng rượu, thỉnh-thoảng nó đi qua đi lại từ chỗ thùng nước rửa vào cho mình bếp.

Cậu *Grantaire* rượu say đã khướt, làm ầm-ỹ cả một góc phòng, liất cỗ bồng họng mà biện-bác và nói nhảm không ra đầu cả. Cậu tru lên rằng :

— Tớ đang khát đây. Này, hỡi các đồng-loại! (nguyên văn: Những vật có chết, nghĩa là giống người) tôi đương mơ-tưởng một câu. Ước gì cái thùng của xứ *Heidelberg* (tức là thùng rượu nho) phải bệnh nất máu, người ta phải lấy mười-hai-nai đỉa đói cho nó hút, mà ta lại được là một con đỉa trong đám đỉa ấy. Ta muốn uống. Ta muốn quên đứt cuộc sống ở đời. Cuộc đời là một cuộc sáng-tạo xấu-xa không biết của ai. Chẳng lâu là được bao nhiêu mà chẳng có giá-trị gì. Nhọc xác mà sống. Cuộc đời chẳng qua là một cảnh-trí bày ra cho đẹp mắt mà ít chỗ thật. Hạnh-phúc là một cái khung tranh cũ-kĩ, chỉ vẽ có một mặt mà thôi. Đức Truyền-đạo có nói rằng: *Nhất đại hư-phù* Cái ông lão nói như vậy có lẽ cũng không có bao giờ, nhưng lỗi cũng nghĩ như ông. Số là cái Không nó không muốn ở trần-trường mà đi dong, cho nên nó mới mặc cái áo hư-phù vào. Hỡi hỡi cái Hư-phù, chẳng qua mày là những tiếng nói lớn dùng để mà chế-đậy hết thảy mọi sự. Một cái mà bếp, thì gọi là phòng chế-nghiệm ; một gã đi múa thuê thì gọi là một thầy khiêu-vũ giáo-sư ; một thằng đi làm trò thì gọi là một nhà thể-dục ; một thằng đánh bốc thì gọi là một nhà đấu-quyền gia ; một thằng bán thuốc thì xưng là nhà hóa-học ; một thằng thợ ngôi xưng là một nhà mỹ-thuật ; một anh thợ nề xưng là nhà kiến-trúc ; một thằng giò-kẻ đi cưỡi ngựa thì, xưng là một nhà chuyên-môn hộ-ngoại du-hí ; con sâu đất thì gọi là *ptérigibranche*. Cái hư-phù có một mặt phải, mặt mặt trái ; mặt phải thì có thứ-tính như là đứa hắc-nô đeo những mẫu thủy-tinh làm đồ trang-điểm ; mặt trái thì xuẩn ngốc như là nhà hiền-triết bận áo rách. Một đứng làm cho ta phát khóc, một đứng khiến cho ta buồn cười. Cái mà thường gọi là danh-vọng với ; hầm-tước, cho đến cả cái mà thường gọi danh-dự với phẩm-giá, thường là thứ than giá vàng. Những kẻ vương-giả thường đem cái vành-vào của thế nhân ra làm trò chơi. Vua *Caligula* ngày xưa phong cho một con ngựa làm chức tổng-tài ; vua *Charles II* thì phong cho một miếng thịt làm kị-sĩ. Như thế thì còn ai muốn bận đại triều-phục vào mà đứng quăng giữa ông tổng-tài *Incitatus* (tên ngựa) với ông *Bi-tết* nam. Đến như cái giá-trị người ta thì cũng không có cái vẻ gì đáng tôn đáng trọng nữa. Ta hãy lắng ai nghe thiên-hạ bình phẩm nhau, kẻ một quan đổi với kẻ chín tiền. Thằng Giả-sử hoa Bách-hợp biết nói, thì không biết nó nói xấu con chim bồ-câu trắng đến thế nào. Một mụ sùng đạo mà nói xấu một mụ đủ tin đạo mà thôi, thì lưỡi có nọc độc hơn là con rắn hổ-mang hổ-lửa. Tiếc thay tôi lại là một thằng dốt, không thì tôi viện sách ra cho các ông nghe. Nhưng mà tôi không biết gì hết. Duy có một điều tôi biết là bao giờ tôi cũng vẫn hay chửi. Khi tôi còn học ở trường ông *Gros* (tên nhà họa-sĩ) thì tôi không có uổng công ngồi bôi xoa vào vài vẽ đâu, tôi đi ăn-trộm táo. Thì ra con vật *rapin* (tiếng Pháp nghĩa là học-trò vẽ) là giống dực của con vật *rapine* (tiếng Pháp nghĩa là ăn trộm). Đấy là phần tôi. Còn các anh thì cũng chẳng hơn chẳng kém gì tôi. Những đức-hạnh, những tinh nết, những điều tuyệt hay tuyệt tốt của các anh thì đây tôi không thiết gì đâu. Phàm các nết hay tốt là khuynh về một nết đỡ. Tiết-kiệm cũng gần như hạt-tiện (biển-lận); quảng-đại cũng gần như xa-xỉ; can-đảm cũng gần như láo-xược; nói ai mộ-đạo lắm thì cũng như bảo người ta đạo-đức hão. Trong cái áo ông *Diogène* đời xưa có bao nhiêu lỗ thủng thì trong cái đạo-đức có bấy nhiêu chỗ xấu. Một người giết với một người bị giết chết, thì các anh khen người nào? khen ông *César* hay là khen ông *Brutus*? Thường thì thiên-hạ vẫn a-dua với kẻ giết.

(Còn nữa)

Những bài từ đầu, đã in thành sou quyển, một bên chữ Pháp, một bên quốc-văn, bán giá như sau này :

Phần thứ nhất	Quyển I	223 trang, Lớn	0 $ 50	Ở xa phải trả thêm tiền cước, mỗi quyển... 0$20
	— II	203	—	0 50
	— III và IV	159	—	0 50
	— V và VI	183	—	0 50
	— VII và VIII	171	—	0 50
Phần thứ nhì	Quyển I	[illegible]	—	0 50
	— II	[illegible]	—	0 50
	— III	[illegible]	—	0 50

Cả bảy quyển gồm một cuốn giá [illegible]

KHẢO VỀ Y-HỌC CỔ CỦA TA

Cẩm-nang trích lục

Chứng bệnh thũng trướng

(Tiếp theo)

Có người ngờ rằng :

Bệnh trướng hụng đầy phình phiều sao lại cho là khí hư ? sao lại đánh hồ tả ?

Đáp rằng :

Khí hư là hồn của thân tạng hư không đầy đủ tỉ mà chết thôi.

Trong mẫu là ngoài thì bằng cứng như mất chống, mà trong không có vật gì, đó là hư mẫu, chứ không phải là thực mẫu.

Hư nên phải bổ cho được vượng nguyên-khí ; thì bì mẫu mới tiêu (ứ như mất kinh bế : đã ăng thế lại dùng thuốc cho ăng tiêu thêm).

Có người ngờ rằng :

Bệnh trướng nguy đã thở hồn hển khó chịu, mà lại dùng hồ tả để cho dương khí, thì sẽ là thở rỗng lên không chịu được.

Đáp rằng :

Trướng nguyên là chứng bệnh khí hư, khí hư mới sinh ra chứng suyễn vậy muốn cho không suyễn lại càng phải dùng ăn bổ, bằng trong phương ăn bổ mà kiếm cái lại thấy hành khí, thì thấy đã khay sẽn đầu nếu mà lại khí đã còn đầu nếu mà hành.

Hợp trị thũng trướng

Thực, thì nên cho ra bổ hồi hoặc lợi tiểu tiện để tiết bớt thấy, rồi sau bổ nguyên khí.

Thực thũng thì trông ngoài da bằng như thấy tinh,

Hư, thì nên bổ và ghé tả, như bổ trung ích khí hoặc lục quân tử thang để bổ tỉ, và dùng thực kim quế tiêu khí hoàn để bổ tỉ mẫu.

(Tỉ mẫu là mạnh mẽ hồn, hồn sinh tỉ ; thì thổ là con hồn).

Lời dặn

(Người sau khi ốm, đàn bà sau khi sinh nở, trẻ con sau khi lên đậu, mà bị chứng thũng trướng, cũng là hư cả).

Lại có chứng tiểu thực hư hư, tỉ không được, bổ cũng không được, như vậy rất là khó xử ấy, tất phải bổ mà ghé tả, hoặc tả mà ghé bổ, và cần nhắc từng lý từng tí cho đúng bệnh tình mới được.

Có người bảo bệnh trướng thũng vì mùa hạ, mùa thu mùa đông thì rễ chữa, mùa xuân thì khó chữa, vì mùa xuân, can mộc vượng, khắc tỉ thổ, tỉ thổ bị khắc, thì không chữa được thay. Nếu đó không phải, bệnh nhẹ thì bao giờ cũng nhẹ, bệnh nặng thì bao giờ cũng nặng.

Đan phúc trướng

Có người, mất mũi chân tay mỗi ngày một bao mòn, duy có bụng to đầu lớn như thế áp cái rà vo gọi là đan phúc trướng, đó là bởi tỉ hư không kiện vậy, thanh khí không bốc lên, trọc khí không vận xuống, nó cứ ngưng tụ trong con vị mà rắn chắc lại.

Trị chứng bịnh này có ba phép :

1° Phép bổ dưỡng, là bổ nguyên khí.

2° Phép chiêu nạp. Tỉ hư dương khí hạ hãm, thì thũng cứ dương khí ; thận hư, dương khí thượng phù, thì nạp khí qui nguyên.

3° Phép giải tán, là cho ra bổ hồ hoặc lợi tiểu tiện.

Nhất thiết cấm hạ.

Bịnh đan phúc trướng đó tỉ hư lắm, tất phải đàng đại tỉ sâm trật quế phụ, nếu hư nguyên hư hãm, thì phải đàng đại tỉ kim quế thận khí cho rằng lúc mới nếng có hiệu hữu khó chịu, nhưng lâu thì chính khí vượng mà khoan khoái.

Thuốc tất phải đàng đại tỉ như vậy là có ý cho được thấm bổ hạ nguyên, vì trung cung (tỉ vị) đã hư phép mà sinh chứng đầy chỉ tất phải đại bổ, thì nguyên khí mới lưu thông, nếu đầy ít, thì lại càng bổ tất ở thượng tiện mà thêm bành trướng.

Tự trướng phi trướng
Tự thủy phi thủy

Chứng này đàn bà hay bị, có hai chứng bệnh : 1° Thạch cổ ; 2° Trùng đầm.

Chứng thạch cổ thì sinh tự trung hào thai, vì hàn tà phạm vào sâu tỉ cung cần tử cung bế tắc không thông đạt, cho nên ác huyết ngưng đọng lại mỗi ngày một to, trông như người có mang, đó là huyết tích.

Chứng trùng đầm thì do hàn tà phạm ở ngoài trung phủ, chung với huyết gạch nhau, khí mới ngưng kết lại mà sinh tiểu nhược (khất tự ji) trước còn bé như cái phòng gà, rồi sau to dần lên, tựa như người có mang, ấn tay vào rốn rốn mà không chuyển động, đó là khí kết.

Cả hai chứng bệnh này, chỉ khác người có mang thật, là huyết thường bình, (có mang thì huyết sự không bình), chẩn trị đều nên bình hành phá huyết.

Phong thủy thũng

Chứng này do bành phòng đăng sáo nhọc mệt, bì bì ở thận kinh tiết ra, nhân bị gió lạnh, trong không lên được tạng phủ, ngoài không đạt ra tới bì phu, mới dồn dài ở trong cơ nhục mà sinh thũng, gọi là phong thủy, (ở nên phải tư thận, tán phong, như bài tứ vật gia kinh giới phòng phong khương hoạt sài hồ phòng kỷ chẳng hạn, chứ không cho là tì nư thấp thũng, mà đàng sâm trật hay lợi thấy được, nếu dùng sai, thì phong tà nội hãm mà sinh chứng khác.

Phong thấp thũng

Chứng này chỉ mỗi với chân thũng thôi, còn mình mẩy thì không, bắt nóm thì mặt nặng hơn chân, buổi chiều thì chân nặng hơn mặt, cứ như nội kinh cho rằng : mặt thũng là phong, chân thũng là thấy, thì chứng này là phong thấp, nhưng có người sau khi mới ốm khỏi cũng vậy, vì nguyên khí chưa bình phục như thường, hàn ngày đi lại, khí chạy xuống chân, cho nên chiều tối thì chân nặng, ban đêm nằm khí phù việt lên, cho nên buổi sớm thì mặt nặng, như vậy, người mạnh mà bị chứng này, thì là phong thấp, bằng người hư nhược, mà bị chứng này, thì không nhất thiết cho là phong thấp được.

(Còn nữa) Phùng-năng-Tĩnh

Dư luận Nam-kỳ

[illegible]

phải cạnh tranh đường thực nghiệp

Nước Việt-Nam ta là một nước rộng nhiều đất tốt, sản vật bộn bề, là cái kho vô tận của tạo hóa dành để cho quốc dân ta chung hưởng, song đồng bào ta cứ ỉ-ôi trông tin cậy cấy, mùng năm hưởng lấy huê lợi thổ sản mà thôi, chớ không biết bảo tồn quyền lợi cho xã-hội, không lo cạnh tranh thương mại với ngoại-bang, để cho người ngoài tâm thân hút mối lợi thương trường, bởi vậy cho nên nước phải yếu như thế, dân phải nghèo, chịu người khinh khi như thế !

Từ khi phong trào tây chảy khách-trú nối lên đến nay, đồng bào ta lanh dậy, mới chen lấn vào đường thương-mại, mỗi chỗ đều có người Annam ra lập tiệm lập chành mua bán, song đó là phần ít và phần ngon mà thôi, còn nhiều phần gần thì vẫn tay người khách-trú hết.

Lúa gạo là một nguồn sống của đồng bào, một mối lợi to của nước, đồng-bào ta đã từng lao khổ, dầm mưa dầm nắng, cày sâu cuốc bẫm, tay lấm chân bùn, mới làm có hột thóc, mấy nhà điền chủ thâu góp và bán lại cho bọn khách-trú. Khách-trú đem giá mua rẻ thì quyền tự do của họ, mà mua rẻ gì ta cũng phải bán cho họ, chớ biết bán cho ai bây giờ ? Khách-trú mua lúa của ta giá rẻ, rồi nó xay tạo bán ra ngoại quốc giá cao thập bội. Đồng bào ta nghĩ coi, có phải là ta làm cực nhọc, mà chịu thiệt thòi, còn bọn khách trú họ ngồi không mà hưởng mối lợi chăng ? nay đồng bào ta tổng có người ra lập chành lớn, song lập chành cũng mua bán với mà mấy khách trú, thì bất quá nó cho ta tiền công chở chuyên đó thôi.

Nói về lò gạch, anh ngồi lì, mồ hôi của quốc dân ta rần đồng lắm nhà làm cũng mà đồng bào ta ít người ra lập lò gạch, để nhường hết cho khách trú, nên khách trú nó thấy đồng bào ta cần đồng ngồi gạch nâng ngày càng nhiều, thì nó tăng giá ngói gạch cao lên mãi, ta tiếc sao nhà giá ngói gạch mấy năm trước với mấy năm nay thì rõ, mà nó bán mắt giá cho ta nâng phải mua mà dùng, chớ không mua nơi khách trú thì Annam đâu có đủ là gạch mà mua.

Đồng bào ta ơi, xét đó mà coi, đất nước của ta, khoan cùng ta nhiều lắm nên làm gạch miễn gạch tiền ngói, cần bọn khách trú thì cứ chân đây chân đấy đi ra vô ngăm ông đứt bình mà làm chả bao gạch ngói lại cho ta, thân mỗi lợi rất to tát, đồng bào ta ơi là người có tâm huyết, có đạo lòng chăng ?

Nói về tiệm cơm cây, nay vẫn là một vật của quốc dân ta phải dùng nó để mà làm nhà tiệm cơm của khách-trú thì nhiều, còn Annam ta có một hai cái tiệm nhỏ mà thôi, bởi vậy nên khách-trú nó sử từng giá cây lên mãi, đồng-bào ta nghĩ coi, cây ở trong nước ta, nhơn công ta phải rừng đốn cây, rồi bán rẻ cho bọn khách-trú, nó mua về nướng chơn công ta sửa ra cây vấn, rồi bán lại cho đồng bào ta mua làm nhà cửa, giá mấy qu đã tự nó, đó có phải là đã nâng vật của ta, nhơn công ta cực nhọc, còn bọn khách-trú nó có cái miệng nói cái tay chỉ mà thâu lợi chăng ?

Nói sơ lược ba điều đại khái trên đây, mỗi lợi đã về tay khách-trú, của bao nhiêu đã thổ sản của ta như là, đậu, mè, nước mắm, mối, khô tham dưot của đồng bào ta làm ra bao nhiêu, thì bao hết cho tiệm khách-trú nó mua rồi bán lẻ lại cho đồng bào ta đang nó lời sắp nâng bây giờ có mất ta thương thấy, đó là đã một lẽ của ta mà đồng bào ta chẳng hay bảo tồn quyền lợi, để cho bọn khách-trú nọ trong giam mà thâu lợi như vậy, cho [illegible]

Đồng-bào ta ơi ! bên nước Phú-cát-sy bên Ân bên Mỹ, nhờ cạnh tranh thương mãi mà nước đặng giàu, dân đặng mạnh, ta thấy coi người khách-trú thì rõ, khách trú nó qua nước ta chỉ có hai bàn tay trắng mà thôi, đến nay có nghiệp nó đã ăn trên đầu Việt-nam ấy nào là nhà máy, nào là hàng buôn, nó trở lại làm ông chủ nhơn thương mãi ở nước ta nó tóm thâu hết cả mối lợi của ta.

Nay đồng bào ta đã tỉnh dậy rồi, đều nhiều người hiểu vì đường thương mãi, vậy đồng bào ta mấy nhà ta hãy hùn hiệp lại mà rộng đường thương-mãi, cạnh tranh với ngoại bang, lập ra nhà máy xay lúa, tiệm cơm là gạch, và hàng trở đồ thổ sản của ta mà bán ra cho ngoại quốc, và bán lẻ lại cho đồng-bào ta dùng, như vậy thì mối lợi luân chuyển trong nước ta, thì dân ta trở lên giàu, nước ta trở lên mạnh.

Xin đồng-bào nghĩ kỹ,
C. L. B.

SÁCH LUẬT

Quan phủ Bình-Lương, *A. Dejean di la Bâtie*, giáo-sư trường Cao-đẳng Đông-pháp, mới soạn một bộ luật sau này :

1° QUỐC-TẾ CÔNG-PHÁP (Droit international public) giá. 2$00
2° QUỐC-TẾ TƯ-PHÁP (Droit international privé) giá. 2.00
3° HÀNG-HẢI PHÁP-LỆ (Droit maritime) giá. 2.50
4° THƯƠNG-LUẬT BỘC (Droit commercial) giá. . . . 3.00
(Tiền cước gửi đi các tỉnh, kể vào giá bộ luật này, soạn toàn bằng chữ Pháp)

Bán tại hàng báo [illegible]

MỚI XUẤT BẢN :

SỐ-HỌC ĐỊA-DƯ

Đông-Pháp — Bắc-kỳ
Trung-kỳ — Nam-kỳ

Dùng trong các lớp Sơ-đẳng các trường Pháp-Việt và nhất là cho học-trò đi thi bằng Sơ-đẳng yếu-lược

PHẠM-HUY-LỤC Soạn

Có địa-đồ Đông-pháp toàn-thể và địa-đồ riêng từng xứ

Giá bán : 0$50 — Tiền cước : 0$20

Bán tại hàng quán và các hàng sách

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Luyện tập quốc-văn

Thư trả lời bạn

Lương-điền ngô huynh ơi!

Ngày giờ thấm-thoát thoi đưa, nghĩ lại ngày nào anh-em mình cùng họp một nhà; cùng nhời ăn cùng tiếng nói cùng cười, cùng tiếng hát, cùng một tâm-ý. Ngờ đâu con Tạo đa-đoan khéo trêu ghẹo, khiến người ly-biệt kẻ Bắc người Nam, nỗi này! Nhiều lần đệ thấy vắng tin, đệ định mượn bút thảo mấy hàng; nhưng khốn nạn, vì đệ bận việc sinh đẻ, thành ra ít có dịp tiện mà hay tỏ nỗi tiêu hao. Tạm đệ đắc tội với ngô-huynh quá, xin ngô huynh vì tình xá lỗi cho!

Hôm qua, đương lúc ngồi xem sách chợt nghe vắng vẳng như có ai gõ cửa. Chạy ra xem, té ra bác chúy báo đưa cho tờ báo Trung-bắc; vội vàng mở đọc xem có truyện gì hứng thú mà cùng chia vui sẻ buồn với các bạn lăng-văn chăng! Mở đến mục luyện tập Quốc-văn, xem thấy bài đề mục là «Thơ chúc bạn Phi-vân», Ngạc-nhiên xem xuống cuối bài xem tác-giả là ai? Thời ra là bài của Lương-điền là bạn kim-lan của mình xưa! Chao ôi! mới lạ chứ. Lương đã là bạn kim-lan sắt cầm của mình xưa cùng trọ một nhà, cùng nhau bàn bạc câu sách, bài vở mà rất ly-biệt ở chốn sơn-lâm cùng-cốc thế sao cũng mê luyện-tập văn-chương thơ phú thế, cũng mê xem báo chí thế? Mình gửi mấy bài đăng báo Trung-bắc, được bạn tri-âm ở chốn lâm tuyền xa ấp miền xanh nắng đỏ kia cũng quả yêu đọc đến văn mình, lại được bạn đáp lại, mà cùng nhau bát đàm. Thực sự mừng rỡ khoái lạc đó dẫu bút tuồn thơ tiên cũng không tài nào tả cho xiết được! Cái cớ sở dĩ mừng là vì thấy bạn học-hành văn-chương mau tấn tới như thế. Mừng là vì mình được cái hân hạnh cố hữu giới thiệu cùng các bạn lăng văn. Tuy mình được cái cái tư cách vào làng-văn. Lại mừng vì chúng thể được cùng ngô-huynh và các bạn lăng văn chiêm ngưỡng mấy câu!

Ngô-huynh ơi! Ông Hân văn sông có nói rằng: Người mà chẳng học cho biết việc xưa nay thời tựa trâu-ngựa mà mặc quần áo! » Ấy! đệ không dám tự cao quyết mình là có tư tưởng hơn kẻ hằng trọc. Nhưng đệ dám tự phụ tỉ nhận rằng: «Mình cũng có tư tưởng về hậu-vận và tiền đồ nước nhà vậy! Chao ôi! Nước ta nhỉ nông rồi ba tư mới đến công thường. Một dân tộc sở-dĩ giữ cái vẻ đường vật chất ấy tài mà đường văn-học khoa học thiên-cận hẹp hòi thời sao trông cho nước phong phú sung-thịnh mà chen vai mà thi ra cùng với thế giới được?

Đệ có nhớ lời một nhà chí sĩ thường thở-than than-dài với bạn thanh niên nước nhà rằng: «Tôi đây có sống cũng là sống ráng mà thôi, tôi sống đây để xem việc các anh làm. Song tôi thấy tình chất tình hình anh em mà tôi mừng những khóc thầm. Tôi nhớ lại thanh-niên nước ngoài, rồi tôi đau lòng vì thanh niên nước nhà. Vận mệnh một nước là toàn kỳ gửi trong mấu thanh-niên. Lòng thanh-niên Việt-nam, ta hình như mơ mơ mộng mộng không tự chủ tự cường, chỉ quen cái tập quán ỷ-lại!».

Ấy để xem sách vở và các báo-giới bằng được nghe những nhà hữu tâm phải than thở bùi nhùi thế Đị nghiêm ngẫm câu nói đó, mà thành ra trong tâm hồn đệ phải-lâm ra một mối cảm tưởng nẫu nùng ai nỉ như nung nấu như xé toạc ca-trăng! Đệ không dám bảo mình là nhà am thuốc thời-thế, lích-duyệt nhân tình thế thái hơn anh em; nhưng đệ đây học cho biết nhân tình thế thái biết cái tư-tưởng tự-chủ, tự mình mình đi, tự mình mình nói mà không ai cấm trói được nhân, bóp họng bịt miệng được mình. Đệ lấy thế làm vinh, vinh cho bản-thân, vinh cho gia-đình, vinh cho ở-quốc. Chao ôi! Gỗ Đồng-lực có phải là giống đá-hòn ngu-si đâu! Xét về đường tinh-thần trí tuệ, một nhà Tây-triết kia có nói rằng: «Dân Việt-nam là một dân-tộc tinh-thần linh-mẫn, lại có tính hiếu học!» Đâu đó chẳng cần tìm nhiều lý-thông cũng đã trứ-minh lắm rồi.

Đối với Trung-hoa, những bậc văn nhân hữu-phú uyên thâm, nước mình cũng Thám-hoa, cũng Bảng-nhỡn, cũng Tiến-sĩ, cũng «tăng-văn» thế-thế-thế» chứ có chịu đâu! Đối với Âu-tây, ông Voltaire JJ. Rousseau, Bossuet la Fontaine văn văn nước mình là ai? Tức là cụ Nguyễn-bỉnh-Khiêm, Lê-văn-Thành, Nguyễn-Du văn văn kia thấy. Những bậc nữ-thi-nhân như bà Fayette, Mde. Sévigné nước mình là ai? Tức là bà huyện Thanh-Quan, cô Hồ-xuân-Hương kia. Ấy xét về bên Nam-giới người mình bất bao là tay thi-nhân trứ danh văn thơ nổi non thành thiết không kém gì các nhà lâm văn trứ-danh nhất thế giới. Về bên nữ giới nước mình cũng có kém chi đâu! Ai bảo là Sévigné là lanh-lợi hoạt-bát? Tôi bảo cô Hồ-xuân-Hương cũng hoạt bát lanh-lợi mà lại đỉnh ngộ tài tình hơn bao!

Xét về phương-diện chính-trị, nước mình có phải là một nước bạo-nhược đâu! Kia Chi-minh thành nọ Lâm-Ấp, xưa kia võ-nghệ cao tay thế, mưu-[illegible] mình chiếm cứ được; chiếm cứ một sách khốc-liệt cho đến rồi ngày nay người mình dung hòa họ cho thành ra như mình, cùng một thầy tổ, cùng một phong hóa cùng một tập quán cùng một văn-từ. Phong-hóa họ, văn từ họ, công nghiệp họ đều tiêu-dượt hết. Dạy chi đó mấy tôn nhà cổ đô nát; thành quách tan-lành còn đâu lại làm như tang chứng như kỷ-niệm cho đời đời vinh-vẻ về sau vậy.

Ấy, giống mình có phải hèn yếu, thời sao có thể sinh tồn được đến ngày nay.

Ôi! giống Việt-Nam này, vì tiến-dượt đi được, ai dung-hóa cho ra một thổ dân khác, theo một phong-hóa một tinh sĩ khác được! Nước mình thấu chi bao anh hùng hào-kiệt. Nước mình có thiên chí «Vercingétorix», «Bonaparte» Kia Trần-quốc-Tuấn, Trần-hưng-Đạo! Nước mình có kém chi bà trinh-nữ Jeanne D'arc, kia gương Triệu-Ẩu, Trưng-Trắc, Trưng-Nhị còn chói lọi ở trong sử xanh.

Vậy ta là bạn hậu lai, hãy soi gương những bậc anh hùng hào-kiệt, lấy chí mà thoát thoát thoát khỏi cái tập quán ỷ-lại, thì mới thấy tinh thần thế thái hơn anh em; nhưng đệ đây học cho biết nhân tình thế thái biết cái tư-tưởng tự-chủ, tự mình mình đi, tự mình mình nói mà không ai cấm trói được nhân, bóp họng bịt miệng được mình. Đệ lấy thế làm vinh, vinh cho bản-thân, vinh cho gia-đình, vinh cho ở-quốc. Chao ôi! Gỗ Đồng-lực có phải là giống đá-hòn ngu-si đâu! Xét về đường tinh-thần trí tuệ, một nhà Tây-triết kia có nói rằng: «Dân Việt-nam là một dân-tộc tinh-thần linh-mẫn, lại có tính hiếu học!» Đâu đó chẳng cần tìm nhiều lý-thông cũng đã trứ-minh lắm rồi.

Đối với Trung-hoa, những bậc văn nhân hữu-phú uyên thâm, nước mình cũng Thám-hoa, cũng Bảng-nhỡn, cũng Tiến-sĩ, cũng «tăng-văn» thế-thế-thế» chứ có chịu đâu! Đối với Âu-tây, ông Voltaire JJ. Rousseau, Bossuet la Fontaine văn văn nước mình là ai? Tức là cụ Nguyễn-bỉnh-Khiêm, Lê-văn-Thành, Nguyễn-Du văn văn kia thấy. Những bậc nữ-thi-nhân như bà Fayette, Mde. Sévigné nước mình là ai? Tức là bà huyện Thanh-Quan, cô Hồ-xuân-Hương kia. Ấy xét về bên Nam-giới người mình bất bao là tay thi-nhân trứ danh văn thơ nổi non thành thiết không kém gì các nhà lâm văn trứ-danh nhất thế giới. Về bên nữ giới nước mình cũng có kém chi đâu! Ai bảo là Sévigné là lanh-lợi hoạt-bát? Tôi bảo cô Hồ-xuân-Hương cũng hoạt bát lanh-lợi mà lại đỉnh ngộ tài tình hơn bao!

Xét về phương-diện chính-trị, nước mình có phải là một nước bạo-nhược đâu! Kia Chi-minh thành nọ Lâm-Ấp, xưa kia võ-nghệ cao tay thế, mưu-[illegible] mình chiếm cứ được; chiếm cứ một sách khốc-liệt cho đến rồi ngày nay người mình dung hòa họ cho thành ra như mình, cùng một thầy tổ, cùng một phong hóa cùng một tập quán cùng một văn-từ. Phong-hóa họ, văn từ họ, công nghiệp họ đều tiêu-dượt hết. Dạy chi đó mấy tôn nhà cổ đô nát; thành quách tan-lành còn đâu lại làm như tang chứng như kỷ-niệm cho đời đời vinh-vẻ về sau vậy.

Ấy, giống mình có phải hèn yếu, thời sao có thể sinh tồn được đến ngày nay.

Ôi! giống Việt-Nam này, vì tiến-dượt đi được, ai dung-hóa cho ra một thổ dân khác, theo một phong-hóa một tinh sĩ khác được! Nước mình thấu chi bao anh hùng hào-kiệt. Nước mình có thiên chí «Vercingétorix», «Bonaparte» Kia Trần-quốc-Tuấn, Trần-hưng-Đạo! Nước mình có kém chi bà trinh-nữ Jeanne D'arc, kia gương Triệu-Ẩu, Trưng-Trắc, Trưng-Nhị còn chói lọi ở trong sử xanh.

Vậy ta là bạn hậu lai, hãy soi gương những bậc anh hùng hào-kiệt,

Đầy bầu rượu thánh say be bét!
Lưng tôi thơ thẩn vịnh nhỏ nhăng
Mặt kẻ đỉnh chung ta cứ thế
Ngày ngày tháng tháng chơi nhi nhăng.

Từ biệt

Ai kéo đàn ta đến chốn này
Gặp thầy gặp bạn thế mà hay
Cuộc vui tình chửa đầy gang tấc
Dịm khách đâm ngày lưng tỉnh say.

Thiên-sơn Hoàng-Sức-Thầy

Tiễn bạn

Tôi biết chung nhau chửa mấy ngày
Sao mà bảo để vội đi ngay
Tiễn đưa một chén quỉ lưng nhớ
Cách bao cao thăng hưởng phúc dày.

Hà-nội-Trí

Ăn quả nhớ kẻ giồng cây

Gây giống cây đức bấy lâu nay.
Ăn quả ta nên nhớ đến cây.
Nửa ngọt, đét chua, mà đã trải;
Tỏ vun, tốn hèn, dạ khôn khuây.
Muốn đem hạt giống gieo cho khắp;
Lại đã chết non rầy tự đây.
Giời trước có nhân nên có quả.
Cội nhiều quả kết mãi sau này.

Con hơn cha, nhà có phúc

Cha đã làm nên ấm phận cha.
Con mà hơn nữa phúc nhà ta.
Ngôi cao lộc hậu, danh nương trẻ;
Cây đức nên nhân mãi chẳng già.
Người thấy đều khen: ăn khéo tạo; (1)
Mình mừng, may được chữ thành gia. (2)

Đời đời nối đỗ, về sau nhỉ.

Doãn-văn-Câu

1. Sách nho có câu: «Tử thăng phụ vi chi khóa tào» nghĩa là con hơn cha.
2. «Thành gia chi tử» là nói người con làm nên rạng rỡ cho nhà mình.

Hoa Đào Trước gió

(NAM-TRUNG TÌNH HỒ-LANG)

(Nghĩa-hiệp tiểu-thuyết)

Sách dày non 300 trang. Giá bán 0 $ 65
Cước phí 0 $ 20. Mua buôn trừ 15 phần.
Thư và Mandat xin gửi cho:

M. BÙI-XUÂN-HỌC
Trung-Bắc Tân-Văn, Hanoi.

ĐÃ XUẤT BẢN RỒI:

«NHỮNG KẺ KHỐN NẠN»

(LES MISÉRABLES)

Soạn-giả: Victor Hugo
Dịch-giả: Nguyễn-văn-Vĩnh
Văn Pháp và văn Quốc-ngữ đối khan

GIÁ BÁN: *Phần thứ nhất, quyển thứ 1, mỗi quyển.* 0 $ 50
— — 2, — 0.45
— — 3-4, — 0.35
— — 5-6, — 0.45
— — 7-8, — 0.65
Phần thứ hai, quyển thứ 1, — 0.45
— — 2 3, — 0.50
Tiền cước gửi Recommandé, mỗi quyển. 0.20
— — cả 7 quyển gói làm một. 0.70

Quyển thứ ba và thứ tư, phần thứ nhất đang nhập máy.
— năm — sáu — —
— bảy — tám — —
— hai — ba, phần thứ hai —

NHỮNG LỜI RAO VẶT

(Les Petites Annonces classées du T. B. T. V.)

MỖI DÒNG CHỈ 0 $ 10 MỘT LẦN

Bản-quán mở ra mục này, với để giúp các bạn đọc bảo cần mua bán đổi-chác thứ gì, thật rất dễ tìm mà giá đăng vào mục này lại rẻ lắm.

Giá tính cứ 0 p. 10 một dòng, các ngài chỉ mất độ 2, 3 hào cũng có thể đăng báo được. Không những thế lại còn tiện cho ngài nào cần mua bán thứ gì, cứ xem lời rao vặt, đã chia ra từng mục, thật tiện mọi đường.

Giá 0 p. 10 một dòng, là tính cho các ngài không mua báo dòng niên, còn ngài nào mua báo dòng-niên, khi nào muốn đăng vào mục rao hàng này, thì xin gửi cho bản-quán cái giấy cuốn-báo, bản-quán xin tính rút xuống 0 p. 05 mỗi dòng.

B. Q.

Nhà đất bán (Immeubles à vendre)

Muốn bán một miếng đất tỉnh 200 m2 ở Bạch-mai giá rất rẻ.

Muốn bán hai cái nhà gạch ở làng Bạch-mai. Một cái hai gian một lối đi, một cái một gian một lối đi. Hai cái nhà ấy cái nào cũng có hai lớp, bể, bếp và chuồng tiêu. Giá một cái 1.500 $ 00 và một cái 800 $ 00.

Hỏi tại số 68, phố hàng Trống, Hanoi, sáng từ 7 giờ đến 11 giờ, chiều từ 2 giờ đến 6 giờ. 5.742

Muốn bán 5 gian nhà và 400m² đất liền một khu, ngay trường Thể-Dục. Hỏi tại phố hàng Trống, số 52, Hanoi. 6.083

Muốn bán một cái nhà gạch hai tầng có cửa hàng, sâu 30m, có vườn rộng, và 1 dảm đất ở bên cạnh có thể làm được 4 gian nhà, ở phố Sadi-Carnot (Trại-Cầu), số 144, Haiphong. Hỏi tại số 260, Maréchal-Pétain (Phố-Chợ), Haiphong. 6.084

Nhà cho thuê (Maisons à louer)

Nhà cho thuê số 16, phố Citadelle, có nhiều buồng, hai cửa hàng có thể ở được hai chủ.

Bán xe auto Citroën mới sơn, máy chạy tốt. Ai mua xe, thuê nhà hỏi tại số 16, Citadelle. 6.089

Xe ô-tô (Automobiles)

MỘT DỊP TỐT

Vì thừa nên muốn bán bớt một cái ô-tô hiệu Peugeot 10 mã-lực, 5 chỗ ngồi, có đủ các đồ phụ. Ai muốn mua đến hỏi tại nhà báo. 5.899

Vì thừa nên bán một cái xe Terrot d'occasion 4 temps avec sidecar, một cái alcyonnette, một cái auto moto, một cái xe nhà cao-su, có đủ các đồ phụ nữa.

Hỏi số nhà 46, Rue des Phúc-kiến, Hanoi. 6 088

Đồ-đạc (Mobilier)

Đồ-đạc muốn bán. Giá rất rẻ. Hỏi tại số 24, phố Maréchal Joffre, từ 8 đến 10 giờ. 6075

Súng và chó săn (Divers)

Muốn mua một khẩu súng săn «Verney Carron» calibre 20. Hỏi tại nhà báo. 5.766

Muốn mua: (Ac. mobilier)

Muốn mua tủ gương đựng quần-áo tủ kính đựng sách vở, bàn giấy. Giá rẻ. Hỏi tại nhà-báo. 5.291

Sách vở (Livres)

Muốn mua một pho tự-vị cũ «NOUVEAU LAROUSSE *Illustré*. Đăng 7 quyển một pho. Hỏi tại số 20, Phố Tiên-Tsin, Hanoi. 5.76

Muốn mua một «collection Đăng-cổ tùng-báo.» Ai muốn bán hỏi tại nhà báo. 5.801

Lạc con (Objet égaré ou trouvé) (Enfants égarés)

Tên tôi là Trần-thị-chiu, vợ ông M. Nguyễn-đình-Nhi, tức Chinh-Nhi, ở làng Phượng-lâu, tổng Thanh-cù, huyện Kim động, tỉnh Hưng-yên, xin kính trình để các ông các bà biết rằng: Nguyên tôi có sinh được một người con trai, tên là Nguyễn-văn-Long, tức Côi, người dong dỏng cao, mặt hơi rỗ, da ngăm ngăm đen, ngày 1er tháng 2 năm Tân-dậu tự-nhiên chẳng bỗ nhà ra Haiphong lâm ăn, năm đó chúu đã 18 tuổi, đến năm nay (Đinh mão) tính đã 7 năm, (24 tuổi) khi chúu đang làm ở Haiphong, tôi nghe tin cũng đã ra tìm 2, 3 lần mà không gặp, và thường chúu cũng gửi thư về thăm, bà nội chúu và mẹ, nhưng giấu chỗ ở, kể đến năm thứ 3, chúu lại gửi thơ về nói rằng: ông chủ người Tây đem về Saigon làm, từ năm ấy đến nay vô âm-tín, vậy tôi xin tạm vài hàng, đăng lên báo chương để nhờ Quí ông Quí bà nào, biết tin tức chúu ở đâu xin viết thơ về mách bảo giùm, và làm phúc cho tôi biết tin bà tôi đi tìm chúu, hoặc giao tờ báo này cho chúu xem, để chúu biết tin ở nhà là thế, mà về thì sau tôi xin hậu tạ, và rất cảm ơn các ngài vô cùng.

Ký tên: Trần thị Chiu, village Phượng Lâu, Kim động à Hưng yên.

Đồ vật (Divers)

Muốn đổi các thứ tem Đông-pháp lấy tem các nước. Ai có hỏi tại bản-quán 5.836

TRẢ TIỀN BẰNG CON-NIÊM (Paiements en timbres-poste)

Nhiều ông gửi tiền trả bản-quán bằng con-niêm, sự ấy thiệt cho bản-quán lắm. Vậy có lời trình các ngài trừ ra những tiền đổi chỗ ở, còn thì bản-quán không nhận tiền gì trả bằng con-niêm cả.

86 92

TÂY-DU

NGUYỄN-ĐỖ-MỤC dịch thuật

... Bây giờ các người đi thay chiếu vạc dầu khác mà gọi *Tam-tạng* vào, để bảo thả cái tội làm hại cây *Nhân-sâm* cho nó.

Tôn hành giả đứng trên từng mây, nghe nói như vậy, vội vàng bước xuống, chạy vào đứng trước mặt *Trần nguyên tiên ông* chắp tay mà thưa rằng:

— Tiên-sinh chớ gọi sư-phụ tôi, để tôi xin chịu vào vạc dầu.

Trần-nguyên tiên ông mắng rằng:

— Con *Thạch-hầu* kia, sao người dám tính nghịch mà làm vỡ vạc dầu của ta!

Tôn-hành giả cười mà đáp rằng:

— Tâu-sinh sở gặp tôi thì vạc dầu của tiên-sinh thế tất phải vỡ, chứ không phải lỗi tại tôi. Vả rồi, tôi thật vui lòng muốn vào vạc dầu, chỉ vì đại-tiểu-tiện gấp quá. Nếu tôi bảy ở trong vạc dầu thì dầu của tiên-sinh hóa hết, còn đem trận rau mà làm sao cho được. Bây giờ tôi xong việc rồi, xin xin lòng mà vào vạc dầu, cam-chịu lại gọi sư-phụ tôi cho lộn cơm-nắng.

Trần nguyên tiên ông nghe nói cả cười, rồi tự trong chính-điện chạy ra, tâm ngay lấy *Tôn-hành-giả*.

HỒI THỨ XXVI

Trần nguyên tiên ông tâm lấy *Tôn hành giả* mà bảo rằng:

— Ta đã biết ngươi rồi! Ngày nay ngươi dám xếu-láo với ta. Ngươi đến tinh-quái, nhưng không thoát khỏi tay ta được đâu. Ta thao ngươi sang tận *Tây phương*, vào nói với đức *Như-lai phật-tổ* thì sẽ nào cũng phải đem trả cây *Nhân sâm* của ta. Ngươi chớ có khoe tài cay giỏi.

Tôn hành giả cười mà bảo rằng:

— Nếu tiên-sinh chỉ muốn bắt đem cây *Nhân-sâm* mà thôi thì có khó gì, tôi xin nghĩ sách làm cho *Nhân-sâm* được sống lại. Tiên-sinh bảo trước thì có phải đỡ được bao nhiêu sự lôi-thôi.

Trần nguyên tiên ông nói:

— Ngươi làm như thế thì ta ta làm sao cho được.

Tôn-hành-giả nói:

— Tiên-sinh tha cho sư-phụ tôi và các bạn tôi, rồi tôi sẽ tìm cách làm cho cây *Nhân-sâm* sống lại, tiên-sinh nghĩ thế nào?

Trần nguyên tiên-ông nói:

— Nếu ngươi chữa được cho cây *Nhân sâm* sống lại thì ta sẽ cùng ngươi kết làm anh em.

Tôn hành giả nói:

— Vâng! Tiên-sinh cứ tha cho sư-phụ tôi cùng các bạn tôi, rồi tôi xin làm cho cây *Nhân-sâm* sống lại.

Trần nguyên tiên-ông thấy rằng bọn họ cũng chẳng ở nay đăng nào cho thoát, liền sai các đồ-đệ cởi trói cho *Tam-tạng* cùng *Sa-tăng* và *Chư-bát-giới*.

Tam-tạng hỏi *Tôn hành giả* rằng:

— Bây giờ làm thế nào mà chữa cho cây cây ấy sống lại được?

Tôn-hành-giả nói:

— Bây giờ để tôi đi dạo khắp *Tam đảo*, *Thập-châu* tìm các bậc tiên-hành mà hai phép «*Khốt tử hồn sinh*» để về chữa cho cây cây ấy sống lại.

Tam-tạng nói:

— Ngươi đi đó bao giờ thì về kịp đây?

Tôn-hành-giả nói:

— Chỉ trong ba ngày.

Tam-tạng nói:

— Ngươi để hẹn trong ba ngày, hễ quá ba ngày thì ta sẽ lại niệm câu thần-chú, làm cho đầu ngươi phải đau-đớn.

Tôn-hành-giả nói:

— Xin vâng! Xin vâng!

Tôn hành giả đang phép cân-đẩu-vân cưỡi mây đi sang *Đông-hải*, đến nơi *Bồng lai*, bỗng trông thấy ở dưới gốc cây đùng tại ngoài cửa động *Bạch-vân* có ba ông cụ già ngồi đánh cờ. Một ông ngồi xem tức là *Thọ tinh*, còn hai ông đối-cục tức là *Phúc-tinh* và *Lộc-tinh*.

Tôn hành giả đi đến trước mặt, chắp tay mà thưa rằng:

— Đệ-tử nay xin cúi chào ba vị tiên-ông.

Ba ông cụ già cũng chắp tay đáp lễ lại và hỏi rằng:

— Chẳng hay *Đại thánh* đi đâu mà bỗng tới đây?

Tôn hành giả nói:

— Tôi cốt tìm đến chơi với các ngài đó.

Thọ tinh nói:

— Tôi nghe nói *Đại-thánh* đã qui-y đạo phật, theo *Đường Tam-tạng* đi sang *Thiên-trúc* cầu kinh, có sao lại được hư-nhàn mà đến đây chơi với chúng tôi?

Tôn-hành-giả nói:

— Chẳng nói gì ấy gì cả ngài! *Lão-tôn* này theo *Tam tạng* đi sang *Tây phương*, vì gặp đường gặp sự ngăn-trở, vậy muốn đến đây phiền các ngài một chút, chẳng biết các ngài có sẵn lòng giúp cho hay không?

Phúc-tinh nói:

— *Đại-thánh* đi đến đây mà lại gặp có sự ngăn trở?

Tôn hành-giả nói:

— Đi đến *Vạn thọ sơn Ngũ trang-quán*.

Ba ông cụ già đều nói:

— *Ngũ trang quán* là chỗ *Trần-nguyên tiên-ông* ở. Ý-chừng *Đại-thánh* lại lấy trộm quả *khâu sâm* mà ăn chớ chi.

Tôn-hành-giả cười mà bảo rằng:

— Dám hỏi ăn thứ quả ấy thì được ích những gì?

Ba ông cụ già đều nói:

— *Đại-thánh* chưa biết ấy, để chúng tôi nói cho mà nghe. Thứ quả cây ấy gọi là «*Vạn-tập thảo-hoàn đan*». Chúng tôi ở đây thật nhiều điều hèn ông ta. Ông ta ăn thứ quả cây ấy thì tuổi thọ so với trời đất, chẳng khác nhau chúng tôi còn phải tu-luyện lâu năm, lắm phí biết bao công-phu mới được. Tiên-ông chỉ có thứ cây ấy là một vật thiêng-liêng đáng quí hơn cả, có sao *Đại-thánh* lại hỏi rằng được ích những gì!

Tôn-hành-giả nói:

— Cái cây thiêng-liêng ấy, tôi đã làm cho tuyệt giống mất rồi!

Ba ông cụ già đều kinh ngạc mà hỏi rằng:

— Tại sao lại tuyệt giống?

Tôn-hành-giả liền thuật hết đầu đuôi cho ba vị tiên ông nghe những việc phá đã cây *Nhân-sâm* và cùng *Trần-nguyên-tiên-ông* giao-chiến mà bị bắt, vân vân.

Tôn-hành-giả lại nói:

— Bởi vậy tôi phải đến đây, nhờ các ngài bảo cho cái phép chữa cây *Nhân sâm* sống lại thì mới cứu thoát *Tam-tạng* được.

Ba ông cụ già ngẫm-nghĩ rồi đáp rằng:

— *Đại thánh* đánh chết các loài phi-cầm tẩu-thú, vân vân thì chúng tôi chỉ cho một vị *Linh-đan*, có thể cứu sống lại được, chứ như cây *Nhân-sâm* kia là một vật thiêng-liêng, chẳng có thuốc nào chữa được cả.

Tôn-hành-giả nghe nói chẳng có thuốc nào chữa được, lấy làm sau hai lông mày lại. *Phúc tinh* nói:

— *Đại thánh* chớ nên phiền-não! Ở đây không có thuốc chữa, nhưng chỗ khác may ra cũng có thể biết đâu!

Tôn-hành-giả nói:

— Đã đành rằng ở đây không có thì tôi đi tìm chỗ khác, cũng chẳng khó gì. Nhưng *Tam tạng* chỉ nghiêm lắm cho tôi sở trong ba ngày phải về, nếu quá hạn không về thì ông ta lại đọc câu thần-chú mà làm cho đầu tôi phải đau đớn.

(Còn nữa).

ĐỒNG-HỒ
ĐEO TAY
BỌC VÀNG
Máy mỏ neo,
15 châu-kính
Mặt và kim có chất dạ-quang
BẢO-HÀNH 20 NĂM
Giá..... 11 $ 50
BÁN TẠI HIỆU:
A. PERROUD (Nhà xanh)
39, Phố Paul Bert, — HANOI
3011

Cải-lương Hí-viện

RẠP HÁT MỚI
42, Phố Hàng Bạc, Hanoi

Tối thứ năm 7 Avril 1927
sẽ diễn một tấn
TƯỜNG CẢM
Hài-kịch rất buồn cười
Của ông Nguyễn-ngọc-Châu soạn
Tấn tuồng Cảm này có 4 vai ra trò, không nói không hát, chỉ làm điệu bộ buồn cười đến vỡ bụng ra. Diễn lối tuồng này không thể diễn lâu được, chỉ diễn độ nửa giờ là cùng, bởi vậy phải diễn tiếp theo sau.

Tấn bi-kịch
LÒNG NÀY AI TỎ?
Hát chèo cải-lương
Cũng của một soạn giả soạn ra. Diễn nhiều lần đã được các quý-khách ngợi khen là một tấn kịch soạn rất công phu, lại có nền luân-lý cao-thượng, câu văn, lời nói, điệu hát rất hay.

Tối thứ sáu 8 Avril 1927
XỬ KIỆN CẢNH ĐA
Chèo cổ rất vui trò có một đoạn thảm than vãn rất áo-não.

Thu nửa tiền
Tối thứ bảy 9 Avril 1927
TRẬN CƯỜI CÁI NHẦM O
Chèo cải-lương
Soạn-giả: Nguyễn-đình-Nghị
Lần trước diễn đã được các qui khách vỗ tay nhiều lần khen là một tấn kịch rất buồn cười.

Tại hiệu CHARMEUSE

PHỐ LIÊN-TRÌ, số 43, HÀ-NỘI
(Cuối đường hàng Ken, bên tay phải, sau Lợi-chợ)

Mới đến: Satin may áo, Nhung làm mũi giầy đàn-bà, bí-tât hảo-hạng, mùi xoa các thứ rất đẹp, v. v.

Trong dịp tết này, **có giảm giá đi 15%, về tất cả** các thứ hàng mới.

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc:

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.
Chế toàn bằng chất: Santalol
chất: Salol
và chất: Urojormine
3001 **Giá 1 $ 30 một hộp**

Lại mới sang!

Giường Hongkong bằng sắt có vòng đồng. Giường Hongkong toàn bằng đồng, cột vuông, cột tròn, có nhiều kiểu mới rất nhã.

Các kiểu gương soi và các thứ khung trạm lối mới.

Gương soi chém cạnh có thứ to đến 2 thước tây.

Hiệu Trịnh-Xuân-Nghĩa
Số bảy, phố hàng Gai, Hanoi

SÂN-NHIÊN-ĐÀI

Cáo bạch

Kính trình các quý-khách biết cho rằng những tích hát *Chèo cải-lương* CÂU CHUYỆN ĐỜI NAY của một nhà danh-sỹ có danh tiếng soạn ra mà được các quý-khách chiếu cố, có lời khen và công-nhận là những tích hát có giá-trị. Vậy bản-hội xin chiều lòng các quý khách đến *tối thứ bảy 9 Avril 1927* nay thì diễn lại tích hát *Chèo cải-lương* CÂU CHUYỆN ĐỜI NAY THỨ II (*sự tích thầy kỳ Trần-Hanh*) có linh 30 điệu ca giọng hát rất hay-cảnh nào cũng vui trò, bài trí rất hợp thời và rất bổ ích về phần luân-lý trong gia-đình. Vậy đến hôm ấy xin mời các ngài chiếu cố lại lấy vẻ sớm kẻo hết chỗ ngồi. Có bán vé từ tối thứ sáu.

Tối thứ năm 7 Avril 1927
TẠP-KỊCH TRÍCH DIỄN
Lần này bản hội xin diễn nhiều đoạn rất hay ở những tích chèo cổ đặc-biệt. Đoạn nào cũng nhiều lối hát khác nhau có lý thú, vui trò, khôi-hài có ý vị và tức cười.

Đoạn thứ nhất
PHAN-TRẦN
Diễn từ hồi Phan-tất-Chính vào chùa hàm có gặp Kiều liên; cảnh này có vai hề-đồng ra trò bông lơn rất hay, nói khôi-hài lắm câu có ý-vị và buồn cười.

Đoạn thứ hai
QUAN ÂM THỊ-KÍNH
(Diễn một cảnh đầu)
Đại hài-kịch
MỘT GIẢI ĐỒNG TÂM
Có bốn vai Sư-ông, Lý-trưởng Chánh-tổng và Quan-huyện cùng bị mắc lừa một người gái rất buồn cười.

Tối thứ sáu 8 Avril 1927
MINH NGUYỆT TRÙNG VIÊN
Sự tích rất lý kỳ, cảnh nào cũng vui trò và hát nhiều giọng rất hay.

Tối thứ bảy 9 Avril 1927
Chèo cải-lương
CÂU CHUYỆN ĐỜI NAY THỨ II
Có linh 30 giọng ca và hát rất hay, cảnh nào cũng vui trò, bài trí rất hợp thời và rất bổ ích về phần luân-lý trong gia-đình. Vậy đến hôm ấy xin mời các ngài chiếu cố lại lấy vẻ sớm kẻo hết chỗ ngồi.

Tối chủ nhật 10 Avril 1927
Chèo kim
THẠCH KHUYỀN CỨU CHỦ
(Hồi thứ I)
Tích này rất hay, có vai thầng châu gian tham và vai anh ăn trộm nhân-tử, khôi hài nhiều chỗ không thể nín cười được.

Tối thứ hai 11 Avril 1927
THẠCH KHUYỀN CỨU CHỦ
(Hồi thứ II)
Hồi này lại có phần vui trò hơn hồi trên và hát nhiều giọng rất hay.

Tối thứ ba 12 Avril 1927
NGŨ GIA-CÔNG-TỬ
Tích này rất vui trò, có bổ ích và quan-hệ về việc công giỗ tổ tiên.
3005

KÍNH CÁO

Trình các quý-khách biết: Hiệu tại J. MAZOYER, ở phố hàng Trống, số nhà 98, buôn bán đồ các thứ thực phẩm.

Nguyên hày giờ tối đóng cửa hiệu một mình chủ-đích của tôi buôn bán chỉ lấy chữ tín làm chủ-nghĩa, nên được nhiều các quý-khách ưa cố.

Bây giờ tôi mới hạ giá hết các mặt hàng và hễ quý-khách nào mua giá tiền ngay, tôi xin trừ năm phần và xin tiếp một cách rất trân-trọng đã tỏ cái thành-tình của tôi đối với tấm lòng luyến-ái của các quý-khách.

Nay kính,
J. MAZOYER
6079 *98, Rue du Jules Ferry, Hanoi.*

VIỆC TRUNG-KỲ

HUẾ

Đấu xảo canh nông. — Ngày chủ nhật vừa rồi, tại chợ Đông-ba có xảy ra cuộc đấu xảo canh nông để cho biết sự tiến bộ của người, rau, cỏ, năm nay khác năm ngoái là thế nào.

Ngày ấy các chả có vườn rau, cỏ đem đến chợ bày sắp các thứ ấy ra hai dòng rồi dải ở nơi đầy hàng thịt phía dưới bờ sông. Những lối rau rằng tuồi ra đem đấu xảo đó là những thứ: sa, ớt, đậu, cải bắp, nhiệp, hành, khoai, cà ca-rốt, kiệu, tỏi, chuối, sắn-bì, đan, mướp và các thứ trái khác của ta và của Tây. Đợp tay thật là đáng khen cho người ta về sự trồng trỉa rất có tiến bộ, năm nay xem ra phần tốt hơn to lớn hơn năm ngoái mà xem rất ngoạn mục.

Đúng 9 giờ quan Khâm-sứ quan Công-sứ quan chánh Canh-nông và các quan Tây một đến hội-đồng xét xem để định phần số cao thấp mà thưởng thì đã thưởng được hạng nhất một số tiền là 30p, hạng nhì là 20p, hạng ba 15p, và các hạng sau từ 10p đến 5p. rất đáng số thầy hơn 30 năm đấu tuật là sự thưởng thưởng ấy rất là xứng đáng và có ý khuyến khích cho người ta về nghề trồng trỉa như vậy, vẫn mình thay nước ta về nghề nông-phố có tiếng lắm song lâu nay chưa từng thấy chánh-phủ ta có mở cuộc đấu xảo để thưởng thưởng bao giờ nay chánh-phủ sáo-nộ mở ra cuộc nầy thấy ta tương lai sẽ phát đạt cho nghề nông phố của ta còn nhiều lắm vậy.

Tàu bay đến Huế. — Ngày 3 Avril tại chiếc tàu bay ở Hanoi vào Vinh rồi do Vinh vào Huế. Tàu bay ấy vào Fa-fa để diễn cuộc tập trận. Cuộc tập trận ấy lớn lắm đến ngày 14 avril sẽ khởi hành.

Tại Huế tối hôm ấy có đặt cuộc khiêu vũ tại nhà ông Merin và tiệc rượu mừng các phi hành gia trong quân. Còn các vị binh Tây và linh tập công cả khi giới xe ngựa ở Huế đã gửi vào Fa-fa rất nhiều. Nghe đâu cuộc tập trận ấy sẽ diễn tại địa phận phủ Điện-bàn, nơi Trà-mỹ, Mộ. sự thao luyện của nhà binh nay thế là sự thường, tuy gọi là thường thì thường của nhà binh, song lại là một sự rất lạ của kẻ quê mùa.

Giả mỗi khi có sự gì về thao luyện của nhà binh thì những quan địa-phương nên hiểu dụ cho dân biết tai hoạn là tự nhiên mà làm những sự hành động phi thường như vậy.

Cái nạn ô-tô và xe kéo. — Ở trên cầu Clémenceau rất là sầm-bộp, song lại hèn sao thêm cho người đi bộ. ở giữa xe cộ đi cả có bao chỉ rõ cho người đi bộ phải đi thế nào là phải, trên cầu lại có linh cảnh-sát đứng đó xem sóc sự lại vãng của người ta cho có trật tự. Thế mà ngày 2 avril 1927 một cái ô-tô đi trên ấy đụng phải một cái xe kéo làm cho xe phải gãy tan người cu-li bị thương nặng ở chưa lập tức phải đem vào nhà thương điều trị.

Nghe đâu vì ô tô chạy lanh lướt xe kéo mà đụng nhằm xe kéo.

Cái nạn xe kéo. — Xe kéo đi ở hàng cặm thành phố Huế ngày thường chẳng xảy ra cái hiểm nạn gì, ấy là do bởi đường ở Huế lắm chỗ bình thẳng không nguy hiểm, dù có nơi nào đến mà người ta biết đề-phòng thì cũng chẳng xảy ra sự nguy hiểm, duy có những người không đề phòng thì thường bị nạn xem thấy nên thương. Ngày 4 avril 1927 tại đầu Bến ngự số một cái xe nhà một người đàn bà và ba đứa trẻ con. Sẽn chở nặng có 100 kilos mà đàng một đứa trẻ con lên 16 tuổi kéo, nó kéo đến đốc ấy xe xuống nặng quá gượng không lại phải cho xe xăng vì bụi cho khỏi ngay, song khi cái xe va vào gốc cây tế lăng xuống gãy tan nát, người đàn bà giở dậy bắt tính nhân sự, ba đứa nhỏ cũng bị trọng thương. Lập tức chở vào nhà thương điều trị.

THANH HOA

Các việc xử tại tòa án. — Tám giờ sáng ngày (5 avril) Tòa án ở Vinh xử những việc sau này:

Về việc thương chánh có làm việc nếu rượu lậu tại tòa phạt ông mỗi người 600 quan tiền tây, còn 5 người thì mỗi người phải 500 quan, và có hai việc tiền phiện lậu thì tòa phạt mỗi người ba tháng tù án treo, 500 quan tiền phạt và 40 p. tiền bồi thường.

Kế đến việc M. Vissac, chánh Lục-lý, kiện M. Bauvois chủ sở ô-tô vận tải, về ba khoản một là vu những, hai là chưa có giấy phép để cho xe chạy nhỏ mình khéo, ba là cái xe ô tô chạy mà không có cái biển số ở đằng sau. Khi tòa hỏi thì bên M. Bauvois có ông trạng sư Sicard đứng lên cãi cho. Ông nói việc thứ nhất là việc của ông Bélier chủ sở ô-tô ở Saigon, nên ông Vissac có kiện thì kiện ông ấy chứ không thể kiện ông Bauvois được, việc thứ nhì thì ông nói cái xe ấy là của những phu làm với ông ấy, chứ không có nhờ hành khách; khi ấy ông Vissac có trình tòa rằng những phu làm với ông Bauvois, mà sao lại có cái một ông cai-xạo cũng đi cái xe ấy, khi ấy ông trạng sư cãi rằng ông cai ấy là khách cần ông Bauvois, rồi ông ấy cho xe đưa ông ấy về. Còn việc thứ ba, cái xe không có cái biển số thì cũng chẳng hệ trọng chi, lẽ ông tuy kiện cũng không có chi nhiều lợi.

Tòa nghe xong thì hoãn kỳ án sau nghĩa là 15 ngày nữa để đó, chừng cứ vu để mà đến án.

Tòa lại nói đến việc sở xe hỏa có làm biển bán đồ trám răng M. Press làm sở Kiểm-lâm ở Phong-y mạt hôm đến nhà ga Thanh-hoa hồi giờ một người *facteur*, rồi lại vào bán giấy ông sếp ga hỏi lại giờ trước người *facteur* bảo ông ấy răng 19 h. 35 khi ông ấy nói ông sếp ga tại ông sếp ga nào 19 h. 40; vì sai nhau mấy phút, nên ông tây nổi khùng lên, tại tại người *facteur* mạt cái lại bán giấy ông sếp ga.

Khi tòa hỏi thì ông tây có nhận đâm, song nói rằng không biết là người nhà ga, vì không có đầu tích gì tỏ ra là người của sở xe hỏa, sau nên có đem quy miệng chi tai ông ấy đã không đâm.

Việc này tòa hỏi các chứng cớ rồi ngài đến kỳ sau sẽ tuyên án.

Sau tòa lại hỏi đến việc ông Press làm sở kiểm lâm ở Phong-y, kiện một người tây đem nhập tạm dầu Pháp, về sự đã gửi giấy đến quan trên mà vu khống cho ông đã đánh trâu quá lệ của nhà nước đã định.

Tòa nói cái bên nguyên bên bị, rồi cũng ngài đến kỳ sau sẽ tuyên án.

Sau cùng tòa xét việc tên Vi kiện tên Khách Lương-sinh-Kỳ ở Bai-thương đã đánh mình bị thương phải đi nhà thương.

Tòa hỏi các chứng nhận và hai vợ chồng tên Khách, xong rồi cũng nói ngài đến kỳ sau tuyên án.

Le PARFUM des HUMANITÉS

(SỐ-KỲ THANH-HOA)
Soạn-giả: E. VAYRAC
Dịch-giả: NGUYỄN-VĂN-VĨNH

Văn chữ Tây và chữ Quốc-ngữ cả thảy, giá mỗi quyển. . . . 2 $ 00
Chữ Tây riêng hoặc chữ Quốc-ngữ riêng, giá mỗi quyển 1, 00
Ở các tỉnh, xin định thêm tiền cước gửi
Recommandé: 0 $ 30 thêm nữa
Mua 10 quyển trở lên, bớt 5 %
Hỏi mua tại nhà in:

TRA TIỀN BẰNG TEM (timbres)

Trình các ngài duyệt-báo rằng: phàm những số tiền quá hai hào (0 $ 20) trở lên, thì xin gửi bằng mandats (mandats-postes), chứ đừng gửi bằng timbres.

Những số tiền trong hai hào mà trả bằng timbres xin gửi bằng thư giản thư (timbres-postes), từ thứ 0 f. 10 (0 $ 04) trở xuống; chớ đừng gửi bằng timbres-quittances, timbres-proportionnels hay là timbres de dimension.

Phải đề phòng về cái nắng-nôi về mùa-hè này

Thấm-thoát mùa-hè đã tới nơi rồi, biết bao nhiêu các bệnh truyền-nhiễm lại càng với hè cùng trở lại, như là bệnh dịch-tả mà năm ngoái đây đã làm cho đồng-bào ta thiệt-hại biết bao nhiêu là mạng mạng. Vậy thì tới mùa hè, ta cần phải có cái máu tốt và khỏe-mạnh mới được cầu mà đối dịch với mọi thứ bệnh về mùa-hè nó đang nhòm nhỏ ta đó. Vì rằng phàm người nào cơ thể nhọc mệt, không đủ sức lực, nghĩa là khi khuyết không được sung đủ, lại chứa chan cái chất độc, thì các giống vi trùng lại càng được dịp mà sinh sôi nảy nở ra lắm. Như vậy, ta đã hiểu rằng, ta nay cần phải tẩy huyết đi mới được, nghĩa là phải dùng một thứ thuốc đã kén trọn rất kỹ càng để tống những chất độc ở trong huyết ra. Bệnh rằng ta phải tẩy huyết, nhưng trong cái số đài rằng-rặc biết bao nhiêu tên các thứ thuốc hiện ra trước mắt ta, thì ta biết kén trọn thứ thuốc nào cho phải?.....

Chẳng phải ngăn-ngại chi cả, tôi dám khuyên ai nấy nên dùng ngay thứ thuốc *Dépuratif Sensal*. Thật thế, thứ thuốc ấy đã khảo-sát kỹ càng cho hợp với thầy thể khí hậu xứ ta, ta muốn tẩy huyết thì chỉ thuốc ấy là có lợi, vạn toàn cho ta thôi.

Thuốc ấy làm cho huyết được trong sạch và đủ sức lực mà đối dịch với các giống vi trùng, nó làm cho khỏi các bệnh ngoài da nhiều khi do khuyết có chất độc mà sinh ra. Các bệnh như trẻ, huyết mạch không được lưu-thông, vì già yếu, thiên đau thống, đau thận, sưng mạch máu, bệnh trĩ, lòi rom bệnh giang mai, mà uống thứ thuốc đã kể cứu rất kỹ lưỡng này, thì đều tuẩy thuyên cả và nhiều khi được khỏi tuyệt nọc.

Ngoài các cái lợi trên ấy, thuốc *Dépuratif Sensal* lại còn cái lợi rẻ tiền nữa, vì rằng mỗi nửa litre giá có 1 p.50, thế mà làm thứ thuốc tẩy huyết chỉ bằng nửa trừng ấy mà cũng giá ngang nhau.

Hỏi mua ở hiệu bào chế Chassagne, 59, rue Paul Bert, Hanoi

Ở Bắc-kỳ ta thì chỉ hiệu ấy bán thôi.

Ở các tỉnh xa gửi về mua, phải gửi thêm tiền cước-phí.

Kỳ thi Sơ-học yêu-lược sắp tới nơi,

Các ông Giáo muốn luyện cho học trò, các học trò muốn đỗ được bằng ấy, thì nên mua cuốn:

TẬP BÀI THI BẰNG SƠ-HỌC YẾU-LƯỢC
Của Dương-quảng-Hàm và Dương-tự-Quán Soạn
(Hiện đã in lần thứ ba)
Sách dày hơn 180 trang. Giá 0 $ 35. — Cước 0 $ 15.

Mua 10 cuốn, xin thêm 1 cuốn.
Mua một cuốn thì gửi bằng timbres postes cũng được.
Thư và mandat gửi cho: Dương-tự-Quán, Giáo-học Hải-phòng 6.067

THAN DỊP BẠC CAO
Không đầu có hàng rẻ bằng

Hiện tôi vừa mới nhận được ở bên Tây gửi sang những mẫu hàng sau này: *Giấy gói tây để khêu bơm, cùng là các thứ Sao gạo Bạc-Lanh, rạc Tim, bao cổ, bao mũ, đầu cổ cổ. Hiện tôi lại có bán sẵn thứ Nước Hoa, Sáp Thơm và Bút Máy hiệu «BDAC».* Nhân dịp giá tiền bao tây sau, cho nên tôi mua được những thứ hàng trên này rẻ lắm. Ai giá bấy giờ với mấy tháng trước, thì mỗi đồng bạc ba tốt 0 $ 25, vậy hãy giá được bao nhiêu tôi xin kiếm cho qui-khách hết cả. Qui-khách chiếu-cố đến mua hàng ở bản hiệu sẽ biết sau là sự thực, nhưng xin mua ngay, kẻo cái dịp này chính là cái buổi mà những mẫu hàng trên này bán chạy lắm. Kính cáo.

BỐC LONG, 92, Rue des Pavillons Noirs (số 92, Phố Hàng Mã-Mây) Hanoi

LỆ ĐỔI CHỖ Ở

Xin các ông mua báo, khi đổi chỗ ở, muốn bảo-quản gửi đến chỗ mới, thì gửi cho bản-quán cả giấy quản báo, chứa lại thế nào thì biết rõ rằng vào đó. và gửi thêm hai hào (0 $ 2) bằng tem cũng được) để chi tiền giấy quản khác.

Nếu ai không gửi tiền thêm thì sẽ để nguyên như cũ hoặc phải trả năm hơn.

Trung Bắc kỳ Lâm-sản Công-ty

(Rừng Bảo-đài, Rừng Phố-cát, Rừng Hạ-cương)
Chính sở tại Hanoi, 62, Phố hàng Đồng
ĐIỆN-THOẠI số 150

CỦI, THAN,

GỖ LIM XANH HẠ-CƯƠNG, tối có tiếng, cả cây từ 7 tấc trở lên để làm cột nhà.

RỪNG, NỨA và các thứ lâm sản nước Nam.

Có xưởng tại Bắc-ninh, Vân-nam, Hanoi

Dépuratif Ribal

Thuốc tẩy huyết và tiêu độc

Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng, nên thành ra một thứ thuốc rất quý. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.

Giá tiền: 1 $ 80

Pommade Ribal

Làm cho đỡ đau, trừ trùng độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, vo các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.

Giá tiền: 0 $ 80
BÁN TẠI HIỆU Bào-chế
L. BLANC
91, phố Paul-Bert, Hanoi

HIỆU KIM HOÀN 玉成
NGỌC-THÀNH
161, Rue des Changeurs, Hanoi.
Đủ các thứ đồ vàng bạc, Giá hàng thêm lắm. Tính-bán giao-ngân.

Rượu bổ-đào:

TONIQUE TONKINOIS
Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Theo hình tự-nhiên ta ra đây chứ không như có mấy thứ thuốc vẽ những hình lạ, làm trẻ-con và người có trí khôn thì không ai có thể tin được!

Xin xem kỹ về số-sánh cho kẻ nhầm to!!!

Các thứ rượu nho càng ngày càng thấy nhiều mãi ra, nhưng xét ra thì chỉ có thứ *« Tonique Tonkinois »* là có giá-trị hơn cả vì rượu ấy bao giờ làm cũng rất là cẩn-thận, đã từng được sắc chỉ của quốc-vương Đại-nam và Ai-lao ban khen.

Vậy như thế, thì các ngài cũng chỉ nên dùng thứ rượu ấy và nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được! *Giá bán rất rẻ: 2 $ 25 một chai lớn; từ sáu chai giở lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy giá bán lại đắt quá, mà vị-đắt có được công-hiệu chế tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS
54, Phố Tràng-tiền, 54
HANOI
Xin xem kỹ các cáo-bạch của bản-hiệu ở trang thứ tư từ bên này.

POSTES RECETTE AUXILIAIRE HANOI B.

Sở Bưu-điện phố hàng Bồ Hanoi

Hòm bỏ thơ của sở giây thép phố hàng bồ mỗi ngày 7 chuyến lấy thơ. Những thơ từ bỏ vào hộp ấy sẽ được đi rất nhanh chóng.

Ở đây có bán cả các thứ tem, giấy tin chỉ, nhận thơ recommandée, bán và phát những Mandat Tây và Mandat Đông-pháp.

Các ngài có cần nhỉ điều gì xin cứ đến đây bất kào cũng có người chực tiếp.

QUYỂN THỨ NHẤT
« Việt-Nam Sử-Lược »
TRẦN-TRỌNG-KIM soạn
ĐÃ IN LẠI XONG RỒI
Giá: 0 $ 80
Bán buôn và bán lẻ tại bản-quán

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

yếu đuối vãng vot

GÂY MÓN

Thuốc SIROP DESCHIENS có huyết bổ

Làm cho trong tháng mấy mươi ký lô mà vẫn thoát phần nhiều Tuberculeux trở bình. Phải nếu biết bao thành kẻ bất nó vẫn thế thoát sự mình nhỉ. Cần nhà thương tại thành Paris đều dùng nó. Bán mua ở Paris: DESCHIENS, 6 đường Saint-Sauveur và tất cả nhà bán thuốc.

MUỐN TRỪ CÁC BỆNH BẦN BẾT CÁCH-NHẬT, BỆNH BẦN BẾT KỲ CÓN DÙNG THỨ ÔNG

QUINOFORME

hoặc ống, hoặc viên

Đại đốc ở nhà chuyên-môn Pháp làm chung mấy mươi thuốc nhỏ.

Gửi bán tại tất cả các nhà dược-sinh

Nhà chế thuốc LACROIX, 39-41, Rue Pellegrin à Bordeaux — PARIS 3006

Các ngài chớ nên quên rằng mùa đông năm ngoái thuốc ho

Sirop Nofal

đã chữa khỏi biết bao nhiêu người về các bệnh như là: **Cảm, đau cuống phổi, ho gió, ho rất cỡ, vân vân...**

Thứ thuốc này hay, nên bán mạnh lắm.

Chai lớn giá: 0$90

Bán tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

59, Rue Paul Bert, Hanoi 3002

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bủng, huyết kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc:

Peptonate de fer MONTÈS

Trước mỗi bữa cơm chính uống mấy dọt.

Giá tiền 0$90 3001

CHÈ 宁泰

Quý-khách muốn xơi thứ chè quanh năm thơm ngon, xin lưu-tâm chiếu-cố xơi chè chính-hiệu NINH-THÁI thời quý-khách sẽ được mãn-ý.

NINH-THÁI

10, Rue des Cantonnais, Hanoi
113, Phố Khách, Haiphong
78, Phố hàng Trống, Nam-định

Dù các ngài đau dạ dày đến thế nào mặc lòng, hễ dùng:

Thuốc bột Saint André

thì sẽ thấy kiến hiệu tức thì.

Các sự đau đớn đã tiêu tán đi, các ngài lại được khỏe mạnh như thường.

Thuốc bột Saint André

lại chữa các bệnh như là: đau tỳ vị, bệnh đầy, bệnh ợ chua, vân vân...

Giá bán: 0$85 một lọ

Bán tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

59, Rue Paul Bert, Hanoi 3003

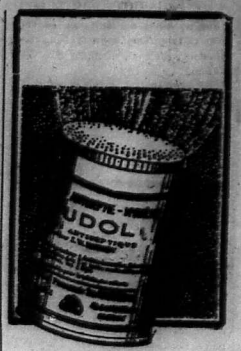

Muốn trị bệnh rôm sảy, thì dùng thuốc LE SUDOL thật là công-hiệu vô song.

Vì thuốc ấy làm cho khỏi ngứa-ngáy.

Vì thuốc ấy làm cho da-dẻ được mát mẻ dễ chịu.

Mỗi hộp: 0$50

Có cả CÁI CHẤM BỘT NỮA

CHỈ TẠI HIỆU BÀO-CHẾ:

CHASSAGNE

Số 59, phố Paul-Bert, Hanoi có bán thôi.

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghip.

Mắc bệnh ghip, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương.

Muốn trị bệnh ghip, chỉ có một thứ thuốc, le:

Cachets du Docteur Rascol

0$60 một ống sáu cachets 3001

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tảm giờ sáng.

LỆ MUA BÁO

Xin nhắc lại để các ngài duyệt-báo biết rằng: tiền mua báo thì phải trả trước. Vậy các Độc-giả ông nào mua thì gửi tiền cho: hễ không có tiền-gửi cho giấy mua thì bản-quán không trả lời. Mua báo thì tính từ rằm hoặc mồng mất tháng tây trở đi cho gọn.

L'Anémie

Bịnh đau máu

hễ mang lấy thì nặn nề khó chịu càng ngày thôn mòn ốm gầy. Nên ai có bịnh khổ-hiểm ấy thì phải biết vùng-vẫy mau lo uống thuốc liều PILULES PINK, là thuốc bổ máu, bổ gân cốt một cách thần-hiệu.

Thuốc liều PILULES PINK có bán cùng các nhà bán thuốc.

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi rửa, xưng dạ dày, đầy dạ dày, ăn không ngon, ngủ không yên, khó tiêu. Có thể sinh ra các bệnh khác nữa.

Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc:

Elixir Tridigestif

có các chất Pancréatine, Diastase và Pepsine.

Giá mỗi chai: 1$10

Có bán tại: Nhà Ba chuông, Hanoi 3001

Nhà Ba-chuông

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết xấu. Trị bệnh mất máu, khi huyết suy yếu, thân thể mỏi mệt gầy còm, hay vì kém huyết sinh ra ho phổi, làm cho hay ho vặt.

ẤY LÀ: **THUỐC NƯỚC BỔ HUYẾT MÁU BÒ 1$40**

3001

THUỐC DRAGÉES RABUTEAU

(hiệu đầu nai)

Bệnh ho mòn, kém sức, yếu đuối, đau lưng những bệnh người ta thường hay mắc phải, vì làm lụng quá hay lo nghĩ nhiều. Nó làm cho kém hẳn chân huyết đi mà chính chân huyết ấy cũng lại còn yếu đi nữa. Vậy ta cần phải bồi bổ ngay vào chân huyết. Muốn bồi bổ cho chân huyết thì không còn thuốc gì hay bằng thuốc *Dragées Rabuteau* (hiệu đầu nai). Thuốc này vừa bổ vừa chống khỏi bệnh yếu đuối, mỏi mệt, xấu máu, ho mòn sau khi mới khỏi bệnh ghip, bệnh sốt rét, những bệnh lâu năm.

Thuốc này làm cho chân huyết bình phục lại như thường và lọc cho huyết được trong trẻo. Đàn bà sau khi ở cữ mà dùng thuốc này thì cũng tốt lắm. bổ hết sẽ mọi đường hay sức khỏe.

Các ông bác-sĩ đều bảo thuốc này là một thứ thuốc rất tốt để chữa khỏi bệnh ho mòn.

Ở các hàng dược-chế lớn đều có bán cả.

3045

Cách chế-tạo tối-tân của Pháp

HOTCHKISS

Một cái kiểu độc-nhất vô-song. — 12 mã-lực. — Về đường lịch-sự và về đường cơ-khí cũng hơn các kiểu có tiếng nhất thế-giới, mà lại hơn các kiểu khác về đằng giá rẻ và về sự tinh-vi của các lối chế-tạo Pháp.

Vừa có những tính-chất hay của các kiểu xe nhỏ và các kiểu xe lớn.

ĐÓ LÀ KIỂU XE:

« LE JUSTE MILIEU »

Xưởng xe ô-tô BOBILLOT 3016

MỚI ĐỔI GIỜ LẠI

ĐƯỜNG SANG LÀO

CÔNG-TY PHẠM-VĂN-PHI

Có các đường chạy thơ ở phía bắc Trung-kỳ

LƯỢT ĐI

Vinh cứ sáng thứ sáu, đợi tàu đêm ở Hanoi vào, chạp đến Napé nghỉ, sáng hôm sau chạy đến Thakhet, đáp tàu thủy lên Vientiane.

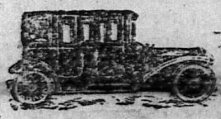

LƯỢT VỀ.

Thakhet cứ sáng chủ-nhật đợi tàu thủy ở Vientiane xuống, chạy đến Napé, nghỉ, sáng hôm sau về tới Vinh, đáp tàu đêm về Hanoi.

Mỗi tuần lễ chạy có một chuyến các quí-khách ai muốn đi, xin đánh giấy thép trước hai mươi bốn giờ, để bản ty liệu xếp xe cho đủ.

ĐƯỜNG ĐI VÀO HUẾ

Vì xe lửa ở Huế đã ra tới Đông-hới. Xe auto chỉ phải chạy đến Đông-hới (Quảng-bình) thôi. Ở Vinh chạy hồi 4 giờ sáng, tới Đông-hới 17 giờ trưa, vừa kịp xe lửa vào Huế. Ở Đông-hới đợi xe lửa ở Huế ra, chạy về tới Vinh vừa kịp đáp xe lửa đêm về Hanoi.

ĐƯỜNG YÊN-LÝ ĐI NGHĨA LỘ (THU-QUI)

Ngày nào cũng có xe chạy, một chuyến đi và một chuyến về, đúng với giờ xe lửa Yên-lý về Vinh và ra Hanoi.

Lối đánh giây thép: PHAMVANPHI,

Vinh, Đông hà, Yenlig, Thakhek nay là Napé 3012

RƯỢU BỔ DAMIANI

Véritable Vin du Cap-Corse au Quinquina

Có tiếng đã nửa thế-kỷ nay.

Uống trước bữa ăn, thì ngon cơm, sau bữa cơm uống chán-nhiệng rất thơm ngon, người già yếu, mới ốm khỏi, thức đêm, lao-lực, uống bổi-bổ sức mạnh.

Phải nhận kỹ thứ Rượu DAMIANI kẻo nhầm với các thứ Vin du Cap-Corse khác.

Bán tại: L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haïphong, Hanoï, Nam-định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đông-hới, Thu-xá, Saïgon, Pnom Penh. 3007

MỚI TÁI BẢN

QUỐC-VĂN GIÁO KHOA THƯ

LỚP ĐỒNG-ẤU

Giá bán **0$10**

Bán buôn và bán lẻ xin viết thơ cho

M. BÙI-XUÂN-THÀNH

Quản-lý nhà in Trung-Bắc tân-văn. 61-63, Phố hàng Bông. -- Hanoi

Hiệu bào-chế J. BLANC

L. BLANC kê-nghiệp

Lập từ năm 1885, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-lăng ở phố Trang-tiền (Rue Paul-Bert) số 31, Hanoi-Tonkin

GIÂY NÓI SỐ 59

KÊU ĐẾN ĐỂ MA HỎI:

KOLA COCA. — *Rượu bổ để cho những người ốm và dân bà ở cữ* . . . . . *Một lítre:* **2$40**

Trước khi ăn cơm uống một cốc con.

ELIXIR HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc nước. Một chai:* **1,25**

GRANULÉ HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc hạt. Một chai:* **1,25**

Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh ghip và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.

SIROP D'HYPOPHOSPHITE SOLUBLE. — *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống 3 hay 4 muỗm.* . . . . . *Một chai:* **1,25**

ABUTYER NOTAL, Circulation du Sang. — *Thuốc làm cho mạch máu chạy đều.* . . . . . *Một chai:* **0,80**

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thơ về, bản-hiệu xin trả lời ngay

Tiền gửi kèm phần người mua phải chịu 3003

KÝ TÊN KHÔNG RÕ

Bản-quán xin các ngài mua báo khi có việc gì viết thơ đến hỏi bản-quán, thì cho biết cái số in ở từ giấy gói báo, nếu là gửi cho bản-quán cái giấy quên ấy, rồi cho người lên đó thu hiểm. Kẻo các ngài thường hay ký tên vẩn tắt, hoặc thiếu quá, không sao đọc được, thành ra nhiều khi bản quán không biết ai mà trả lời.

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

PHỐ PAUL-BERT — HANOI

GIAN BÁN CÁC THỨ ĐỒ ĂN

Chích ở quyển Catalogue « Avril 1927 »

Bơ Mesclet	0$78
Sữa Borna	0.28
Đường Saint Louis, mỗi cân	0.42
Bánh Biscuits Lu, Petit Beurre mỗi hộp	1.00
Dầu Huile Guiot, mỗi chai	1.25
Dầu Huile Diret, mỗi chai	1.60
Rượu Amer Picon, mỗi chai	1.40
Rượu Vermouth Noilly Prat, mỗi chai	1.10
Rượu Vermouth Cinzano, mỗi chai	1.08
Rượu Saint Raphael, mỗi chai	1.35
Rượu Cognac Bisquit Dubouche 3 sao, mỗi chai	2.30
Rượu Rhum Saint James, mỗi chai	2.15
Rau Artichauds à la Grecque Lucel, nửa hộp	0.95
Đậu Petits pois fins, mỗi hộp	0.54
Bột Phosphatine Falière, mỗi hộp	0.65
Phô-mát Gerber, 6 miếng	0.65
X-phòng Marseille 72 o/o, mỗi bánh chừng 4 lạng	$0.2

Imprimerie du Trung-Bắc Tân-Văn — Le Gérant: NGUYỄN-VĂN-LUẬN